

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Оптужени Поповић и Грујић који су приведени из просторија Окружног затвора у Београду,**
- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **браниоци адв. Шалић Миломир и Синиша Кесерић,**
- **пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Милена Васић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је јаван.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслушају сведоци Иван Араповић и Драган Видовић.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, Ви сте мени писали да Вам ја на лап-топ учитам прописе, то председник већа не ради, то можете да се консултујете са Вашим браниоцем, закон не стоји у предмету, већ се законима користи суд и исто могу странке, ја не могу, нити имам у електронској форми, нити је то посао председника већа, ето тако. Ајмо сведок Араповић Иван, нека уђе. Добро. Није проблем, имате браниоца он ће Вам објаснити.

СВЕДОК ИВАН АРАПОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Укључите само тај микрофон. Ви сте Иван Араповић, је ли тако?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се нешто изменило у Вашим личним подацима од фебруара 2007 године, адреса, занимање, нешто, запослење?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли радите?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: ТГ «Бирач» Глиница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Глиница. Добро.

Сведок Иван Араповић са личним подацима као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, запраћена је казна затвора до пет година, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или евентуалном кривичном гоњењу. Молићу Вас да прочитате тај текст заклетве и да тиме положите заклетву да ћете говорити истину пред судом, наглас. Изволите. Наглас, да и ми чујемо.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Слабо Вас чујем. Седите, можда ће бити боље. Је ли има столица? Нема. Дајте једну столицу, пошто претпостављам да нећемо баш брзо завршити.

Сведок упозорен на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте и раније давали ијаве, да ли остајете при својим изјавама које сте давали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде је у току кривични поступак против оптужених Грујић Бранка и Поповић Бранка алијас Марко Павловић, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије због

кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, између више догађаја оптуженима се ставља на терет и догађај који је започео 01.јуна 1992 године, а окончао се према наводима оптужнице негде 08.јуна у Дому културе у Пилици и на Гериној кланици, којом приликом је убијено више стотина цивила муслиманске националности. Према оптужници они су смештени у Техничко-школски центар у Каракају, након тога су отишли у Дом културе у Пилици и из ових исказа које ми имамо до сада видимо да Ви имате информације о том догађају, па ћу Вас ја сада позвати да нам због начела непосредности поступка испричате шта се то десило, откуда ти заробљени Муслимани у школи, откуда Ви тамо, ко је Вама био командант, шта сте ту видели и шта сте доживели, да ли сте негде отпратили те људе? Изволите. Кад сте мобилисани, како је дошло до тога да ту будете? Изволите.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам тачан датум, знам да је у априлу, да сам мобилисан. Били смо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас уопште не чујем, а баш иначе добро чујем.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Били смо ту на окружном брду неком, горе су нас поставили. Не знам тачно ко је био командир нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ти командира се измењало доста, не знам ко је био тачно командир нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, у априлу нам није толико ни битно. Значи у априлу сте мобилисани, је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И? Где сте распоређени?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ту неко окружно брдо Липовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. У коју формацију војну сте мобилисани? Којој сте припадали формацији?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не разумијем то «којој формацији», војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При чему? При воду, чети, батаљону?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, чета та, каракајска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Били смо ту на том брду и јавили су нам да ће нас доле, да долазе ти Муслимани у школу и да ће нас ту повући доле да будемо обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не вјерујем да је, не знам који је, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колико од мобилизације, је ли одмах?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли одмах након што сте мобилисани или кад?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није, није, није одма, ту смо били, на том брду ту смо чували стражу од тих Муслимана од њиови крајева тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно Ви причајте.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам тачно кад су нас ту повукли, дошли смо доле, ту у Каракај, били смо обезбеђење ту у тој школи. Они су били ту заточени и баш је, овај, ја сам био испред школе кад је дошао Драган Спасојевић и рекао ми да идем са њим да ти људи треба да буду размењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате испред себе један списак са неким словима, та лица су као сведоци саслушани под псеудонимом, па кад будете требали да њихово име изговарате, Ви ћете уместо имена и презимена рећи тај псеудоним. Наставите, изволите. Кажете били сте ту кад је тај "Q", је ли, дошао?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда десило?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, отишли смо са његовим аутом са ова два Муслимана, не знам да ли су ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нису под псеудонимом.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Овај, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, да ли се сећате тих људи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Муслимана, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Аган Лупић и неки звали су га Ђуро, код нас радио у Глиници исто, ја мислим да је, да ли је Хамзалија, не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуро, добро.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Отишли смо са њима горе и узели још једног полицајца, то је резервни састав полиције, мјесто Ораховац, ту је била барикада и одвезли смо их до Мемића. Ту смо им дали неку, бијели чаршаф неки, као застава, и отишли су тамо према Тузли да преговарају за ту размену и ми смо се вратили, нас тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је то био резервни полицајац?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, Тришић Живорад ја мислим да је, зову га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај Живорад?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ораховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је из Ораховца?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тамо била нека полицијска испостава?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Била барикада нека ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ту са барикаде?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да, да, муслиманског тога мјеста горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај био на барикади кад сте ви дошли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ту на том пункту, барикада, како, не знам ни ја шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте, узели тог Тришића?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, узели, покупили они њега да иде с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо до Мемећа? Колико је то далеко?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да, па једно двадесет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чиме сте ишли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Бијели «Југо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то «Југо»?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Драган Спасојевић је дошао са њим, овај "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то нечији приватни ауто или службени?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, није имао на себи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам отпочетка мало, пре него што је тај "Q" дошао по вас, шта је било у тој школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да је он дошао ту убрзо кад су они стигли, да ли је то сутрадан или је тај дан, не могу да региструјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се пре његовог доласка и после његовог доласка догађало у школи? Колико дана сте били у школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, нисмо, ту једно два-три дана ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам шта се дешавало за та два-три дана. Колико је вас у стражи, како сте распоређени, шта се дешава с тим људима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, било нас је ту око школе доста, ту, било је тих добровољаца, не знам их, по надимцима их само знам, онај виче, имају на себи обиљежја разна, претежно су били добровољци, тако смо ми чули да су добровољци сигурно, из Србије су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је главни међу тим добровољцима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ко је командовао? Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Како сте знали у истрази, сад не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ко је командовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је јединица била? Причали сте у истрази.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам шта сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не знам шта сам рекао ко им је командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам ко је био главни за те добровољце? То Вас питам. Сећате ли се ко су све били добровољци, њихових надимака, имена?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: «Жућо», «Репић», Пиварски, Топола, те могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта су ти људи радили? Испричајте нам.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, долазили су ту, гонили су их да пјевају четничке пјесме, водили се, изводили, доводили, враћали. Ми смо били ту немоћни да то спречимо јер су тукли малтене и нас, има их колко хоћеш што су их они претукли. Они су сигурно искусни, са ратишта, нама је то први додир с пушком био и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се још дешавало, је ли било мртвих људи ту?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја не знам да ли је било мртвих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви уплашени од некога?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Уплашен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда нам испричајте барем онолико колико сте пре причали у истрази и раније у току поступка, да не бих ја сад овде извлачила.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ево причам, причам, није проблем никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, хајде, ако није проблем испричајте нам, сведок треба да исприча све што зна, тако сте и тамо прочитали у тој заклетви, онда ћемо да видимо ако имамо неких питања, странке и чланови већа. Изволите.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ништа, били смо ту пар дана, после су их, одвезли су те Муслимане, ја мислим да су били, нису више од три дана, према Пилици, тако смо чули ми, ја нисам био ту у тој пратњи, одвезли су их аутобусима «Дринетранс», наводно је прича да су отишли у Пилицу, гдје су, не знам. Кроз ту причу чуо сам да их је довела војна и цивилна полиција, ваљда са тим добровољцима заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте ли били Ви ту?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Кад су вожени јесам ту, кад су ишли из школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Кад су ишли из школе били смо ту обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то Вас питам како сте онда чули да је била војна и цивилна полиција?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не, не, у аутобусе кад су их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Кад су их довели, кад су их довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисмо ми били кад су их довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знам.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ми смо били на линији горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли, али кад су их одвозили? Хајде нам то бар испричајте, шта се дешава? Како долази до тога да они иду даље и где? Шта Ви сазнајете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, неко је направио неки договор, споразум, откуд знамо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта сте Ви видели? То ми испричајте.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, видео сам отишли су у аутобусе, сјели су их у аутобусе и одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они? Који су их сели у аутобусе? Ко их је сео у аутобусе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, сјела полиција, војна полиција и добровољци ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција, војна полиција и добровољци?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: И добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Отишли су према Пилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих аутобуса?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било аутобуса?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не могу тачно да се сјетим, било је сигурно пет аутобуса, не знам тачно цифру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били они обични или зглобни?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Било је, мени се чини, зглобних и ових, не могу да региструјем. Ја мислим да је било зглобних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које возио те аутобусе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, возачи сигурно «Дринетрансе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате неког возача «Дринетранса» да је возио?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Једног познајем, Петар Пупа неки, њега сам познао да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли још неког осим тог Петра видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам, па видео сам, али нисам познао, не знам који су, одакле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познали. Кога сте од полиције познали, ако сте познали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам ни за кога из полиције. Били су у милиционерским одјелима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оним плавим? А јесу ли били млађи полицајци, старији, активни, резервни, који?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не знам тачно јер, јер ту код нас био и тај резервни састав полиције и редовна полиција, сад кад је се заратило то, ко зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки шеф полиције ту, од тих полицајаца? Колико их је било, да ли се сећате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, било их је доста, двадесетак сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових плавих, је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, и једни и других, можда и више, и једних и других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од војне полиције колико је било?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели војну полицију?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, можда је и било јер, не знам тачно, јер је ту било доста тога народа, обучени су свако, онај у цивилно, онај у маскирно, онај у полицијско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваша јединица, како се звала, кажете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Та Каракајска чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир те чете, тад кад је та школа била, кад су били заробљеници?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не знам тачно да ли је био Здравко Благојевић звани Чаруга, да ли је он, да ли је, после причају да је, био нам је и тај Танић, Танић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који причају да је био он?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, после кроз причу кад смо ми почели о том суђењу, јер не можете ви после 17 година да се сјетимо свих, било нам је 20 командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не питам после кроз причу, питам Вас тад, јесте сад сећали тог Танића, јер Вам тад био Танић, да ли сте га видели у школи, та два-три дана?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Чаругу, јесте ли видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега јесте?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Милана Благојевића, професора тих дана у школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам да ли сам.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: И добро, ко је вас позвао са тог брда да дођете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, неки нас је позвао командир сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били командири? Колико је та чета ваша бројала људи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ја мислим 150, 170, колко, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 150?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Можда 150, 160.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли та чета имала неке јединице своје, нека одељења, неке водове, нешто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте, по водовима била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По водовима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било водова?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам тачно, можда три-четири, откуд знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијем сте Ви воду били?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да ли је овај Драган Ристановић, ја мислим да је нама био Драган Ристановић, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији су још били водови?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Милан Шакотић је био, мени се чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да је ваш командир био Шакотић.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да је ваш командир Шакотић.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, био је и он командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам за Вашег, данас кажете Ристановић, па који је Ваш?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам тачно ко ми је био, било је командира, али не знам ко је био нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим Вама лично?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да, знам, знам шта ме питате, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажем у истрази сте рекли да је Ваш командир био Шакотић, данас кажете Ристановић, је ли један или други, који?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Командир вода или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коме сте се Ви налазили.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Био је једно вријеме Милан, бацали су нас, тумбали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вас је позвао да сиђете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, кад је то било кад сте сишли доле ти људи су већ заробљени, је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сишли доле, је ли био дан, ноћ, кад сте дошли у ту школу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: По дану, по дану смо сишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По дану. И шта сте затекли кад сте дошли? Мало нам то детаљније објасните.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, дошли смо ту и распоредили су нас да их чувамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Ко вас распоређује?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам ко, био је ту, био је тај Благојевић Здравко, тај Драган, овај Милан Шакотић, тај Ристановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко вас распоређује, где ћете ви да стојите, где ће други?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам тачно ко ме је распоредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Где Вас распоређују, лично?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Био сам ту вани, крај улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај улаза, а где је улаз?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не знам, од сјеверне стране, не знам како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па лепо, како има овако школа је ли? Па је с друге стране улаз главни у школу, а радионица је овако нормално је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које стране је улаз?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Са ове бочне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај што гледа ка школи или на другу страну?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ка школи што гледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улаз који гледа ка школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Какав је ту улаз, каква су ту врата?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Метална врата, ту су, имају станови, радионице ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обична врата, је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Обична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с друге стране, је ли има тамо нека врата, неки улаз?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, имају врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су врата?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Метална исто, али без стакла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то она једнострука или дупла, каква? Велика, мала?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, висока врата она, као на радионицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте били с ове стране према школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према главном улазу у школу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још с Вама ту?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Било их је доста, не могу да региструјем, па било нас је ту доста, не знам, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, који је Ваш задатак? Шта Вам кажу ти који Вас распоређују?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, рекли су нам да су ту дошли ти, да треба да иду на размјену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који «ти»?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су ти Муслимани?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Клиса горе, Ђулићи, Бијели Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то војници неки?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то неки војници?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нису били у овим маскирним одјелима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли цивили?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, цивили су, можда су војници били и они су мобилисани били ко и ми исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. У каквој су одећи ти људи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: У цивилу су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали одакле они ту, како се то догодило да они ту буду доведени из Ђулића, из Бијелог Потока?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, као да су, предали се, да ли су заробљени, шта је било, да иду на размјену, ваљда су им жене, дјеца отишли у Тузлу, а њих ће да размене за ове наше Србе заробљене у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што и они нису отишли у Тузлу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа чули о томе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко то њих размењује?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их размењује за Тузлу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, сигурно овај "Q" јер је он имао тај списак, ја мислим, са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за кога се они то размењују?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: За Србе, били су, по тој причи ми смо чули да има заробљених Срба на Тушњу тамо у Тузли на стадиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кад сте дошли, јесу ли ти људи унутра били?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли долазили још неки или су то сви који су били?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ту су били сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више није долазило нових од кад сте Ви дошли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте кажете дошли по дану, је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је био дан?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Дан, поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте, какве су биле смене?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Наше, је ли? Па, били смо ту, ја сам био пет-шест сати, па одем ту кући, мало се окупамо. Да Вам кажем право није ту водио нико рачуна ниокоме. Мого си да одеш, мого си да будеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали смене по осам сати? Доста сведока прича да сте имали смене.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Имали смо смјене али без икаквог реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко Вам каже ајд сад твоја је смена прошла долазе други, ко вас ту?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, био нам је тај Шакотић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали од оружја?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали од оружја?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Имао сам аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви? Ви лично, је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично сте имали аутоматску пушку?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Имали аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши сви ови?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, неко је имо «паповку».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформу какву сте имали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Маскирну, шарену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарену. И? Добро, ко Вама објашњава шта је Ваш задатак ту, шта је Ваша дужност?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Овај Шакотић Милан нам је командир тај био, вода, он нас је ту распоредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта Вам је дужност, то сам Вас питала?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, дужност да чувамо да не побјегну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не побегну?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неко овлашћење, јесу ли Вам рекли шта да радите, имате оружје да ли у неком тренутку можете да употребите оружје?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, имали смо га, ја мислим да га ми нисмо смјели ни употребити јер је то тек почетак за нас, нико није опалио метка, нисмо знали малтене шта је пушка, ни рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу почетак?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, то је нешто ново за нас, није код нас нико био на ратишту да познаје то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тад војно устројено ту у Зворнику, каква је војна организација? Кажете то је тек почетак, шта то значи? Ко је ту главни за вас, за војне снаге у том тренутку, је ли Ви знате на територији ту, Зворника?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам ко је био главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војник сте?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим вас који чувате стражу, колико вас је у смени?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, било је можда двадесетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су распоређени?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, около школе ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Около школе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је унутра у школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Били су и унутра, мијењали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви некад били унутра?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Једном, двапут можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте онда унутра? Јесте ли целу смену унутра или?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ма јок, уђемо мало, изађемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам то каже да уђете или да изађете? Је ли то ваша воља или вас неко распореди?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не распореди те, уђеш, улазило се, улазили су добровољци, шта ћеш, не смијеш да му кажеш ништа. Улазе, изводе их, враћају их, не смијеш му ништа кажеш. Шта ћеш, јебе мајку одмах, хоће да, намазан, маскиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били унутра, шта сте видели? Где су ти људи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, били су ту у тој хали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Били су на десној страни кад се улази у халу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се уђе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле кад се уђе? Са тог улаза где Ви чувате или са оног другог?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, са тога улаза, ја, са главног тога улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је с друге стране?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па није, главни је вамо од, према школи што гледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што гледа према школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се уђе, шта је ту десно, је ли то нека већа просторија, мања, је ли то једна?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Велика просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велика?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: То је радионица, машине ту биле, стругови, брусилице, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу сви ту?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ту су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта се унутра дешава, шта Ви видите? Кад сте први пут ушли? Је ли тог дана кад сте дошли или кад?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ушао сам тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте ушли, шта сте видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, видео сам ту имају, људи имају ти у цивилној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилној униформи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, у цивилу. И? Шта раде ти људи, какви су им услови за боравак ту?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Сједели су ту на патосу, тај под.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На поду. Колико је тих људи било?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не знам тачно, па можда 300, 400, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли гужва, какви су?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, било је, није толко да је било, велико је, овај, велика је та просторија била, хала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Хала је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли топло време било тада?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била врућина унутра?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте, поприлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поприлично. Јесу ли радили неки калорифери можда?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не вјерујем, не вјерујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу сведоци да је била катастрофа од врућине унутра, да је било загушљиво.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, маса људи, нормално је да је било загушљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали воду?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле? Где је била вода?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Има ту одма ВЦ, има ту два-три ВЦ-а кад се улази на лијеву страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Јесу ли могли да иду слободно у тај део?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу. Јесу ли имали храну?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је довозио храну?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, хљеб им је довозио Араповић Мишко из пекаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије пекаре?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Пекара државна та, «5.јули».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Државна пекара?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате тог Мишка?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како је он добио тај задатак да то ради?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, он је био, није био мобилисан, радно био мобилисан, радна обавеза. Они су као да ратују, у рату, радна обавеза има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај Мишко у униформи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли још нешто имали осим тог хлеба?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Добијали су конзерве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је то стизало?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам. Из те територијалне одбране, ко је тад био, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Нисте видели нико да се ту угушио унутра, неко тело?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате «Бурека»?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже «Бурек» били неки угушени људи тамо, каже један сведок Гојкић Мехмедалија који је одатле извађен после пар дана да је ту било јако много људи који су се угушили у тој просторији првој, остали ту мртви, јесте ли видели то кад сте улазили?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А куда сте то улазили, којим то улазом кад нисте видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Како ћу га ја видети да се угушио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мртве људе Вас питам да ли сте видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Јесте ли видели «Бурека»?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели? Је ли био с Вама у смени?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Вас, ко је унутра улазио у просторију где су ови људи затворени, осим вас војника из те чете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, улазили су, био је и Јеремић Млађан, био је Стевановић Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То стражари, је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан, овај «Уљез» покојни, је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим стражара, ко су ти други који су улазили?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Улазили су ти добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су то јединице?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, од овога Пиварског, Пиварског, по надимцима, ми знамо их само надимцима, не знам ни име ни презиме ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали за тог Пиварског и за ту његову јединицу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, тад кад смо дошли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко Вам је рекао то је Пиварски?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки Нишки?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нишки? Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: По имену, не знам га ја лично, али чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте. А да ли сте, да ли се сећате како је изгледао тај Пиварски?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Плав, плав, онако широк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је он имао униформу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Маскирну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Нишки, кажете нисте га видели или сте чули?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате га?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Чуо сам за њега, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај што кажете неки, овај.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: «Репића» тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Видио сам тога «Репића» и он је плав исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Плав. Имао је реп мени се чини, ја мислим да је имао реп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаву косу и реп?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био у јединици тог Пиварског или не?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он одевен?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он одевен, каква је његова униформа, је ли имао униформу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, имали су неке шарене, те маскирне исто, ја их никад нисам ни видио те униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу ли сви ти имали исте униформе, ти добровољци које Ви зовете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, кажете био је Пиварски са јединицом који је учествовао у обезбеђењу, како Ви знате колико његових припадника његове јединице ту има?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Били су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему закључујете да је то његова јединица?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, по причи тој, по причи тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је била та јединица, колико је бројала људи, отприлике?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неко од тих добровољаца беле опасаче?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Беле? Не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте у истрази нешто да је тај Пиварски одводио неке људе, испричајте нам нешто о томе. Кога је одводио, колико пута, јесу ли људи враћани? Је ли знате неке?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Изводили су их, враћали су их, сад не знам, ја ту нисам био дуго, одвозили су их довозили поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме их возе? Где их возе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам где су их возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме, чиме?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: А чиме, аутима. Имали су они неке, цип је један ту стајао, офарбан у шарено оно маскирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А регистрација, јесте ли запамтили? Јесу ли зворничке?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам за регистрацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали путничка аута нека?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Имали су путничка аута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то аутомобили, које марке, је ли се сећате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јао то, знам сећам се једног «Сенатора» ошли су код нас у Глиницу и узели, био је «Сенатор» неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је неки зворнички, значи из Глинице?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких других регистрација?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не могу сад да нагађам, нисам сигуран. Не знам, нисам загледао у регистрацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? После колико их врате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Сат времена, пола сата, врате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има неке да их нису вратили?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, има сигурно, не знам, нисмо ми нигде биљежили, регистровали кога су изводили, кога су враћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисмо, реко ми регистровали нигде кога су изводили, кога су враћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ваш задатак није био да чувате да те људе негде не одведу, него само да не побегну, је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Само да не побјегну, јер су нам ту биле породице, тако је речено, недо бог ако развале побиће све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта се дешава што ти улазе и одводе, јер ви нешто ту треба да реагујете или не?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, били смо беспомоћни, нисмо смјели да се јавимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас прво питам да ли је била Ваша дужност да обезбедите да те људе нико не изводи негде ван?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, јесте дужност, али шта ћеш кад нисмо смјели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли да је дужност да чувате да не побегну.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако неко дође да их одведе негде, је ли дужност да то спречите или не?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, можда је била дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Можда је била дужност, али шта ћемо, нисмо смјели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте ли рекли некоме ево долазе неки људи и одводе их, да ли сте неком то пријавили, ви стражари?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Шта се видели кад сте ушли, то кажете пар пута, је ли? Шта се унутра видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не разумијем шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели неки пушкомитраљез, неко гнездо митраљеско? Један сведок говори да су ту била нека.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то стајало?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: На, лијево кад се уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Лијево у халу кад се уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли све у једном нивоу или има више нивоа у хали? Је ли има нека галерија можда?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Има, има, ходник има ту где су станови били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то изнад или у нивоу где су људи или изнад?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не, не, височије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ту били ти митраљеци?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту било митраљеско то гнездо?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да је било и ту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко стоји ту, јесте видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам ко је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли стоји неко, или то тако само стоји?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, било је, био је неко сигурно, шта ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Па добро, логично би било да је био, је ли био неко од вас стражара које Ви знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причали сте о неком Марку Савићу званом «Лопов», покојни.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај? Је ли он био тај неки добровољац или?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није, да ли је био са овим, ту је из Челопека родом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Челопека.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: И он је исто долазио и изводио их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био из каракајске чете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није. Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Челопека?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он неки војник? Кома он припада, којој јединици он припада?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, доле својој тој месној заједници Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има исту униформу као Ви?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Имао је неку шарену и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дође сам, или како?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дође сам или с неким?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Сам је долазио, ја сам га једном видио да је ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли питао неког, како је ушао?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли питао неког да уђе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, улазили су ко је хтео, не можеш им ништа, шта ћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он некога одводио?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте о овом Гојкићу, јесте радили у истој фирми?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био и он затворен?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта је с њим било, јесте нешто комуницирали, јесте причали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Њега је одвео са неким тим добровољцима Пејић Љубиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај «Чађо», је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, из приче после чујем да је, овај, отишао, да је био у фирми да раздужи нека два пиштоља, био је портир, чујем после да су га пустили, отишао негде у Немачку, где је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је спасен?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из те школе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из те школе је изашао значи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте хашким истражитељима причали о том Пиварском, том што има плаву косу, да су они изводили људе, да су их тукли, злостављали, испричајте нам о томе нешто. Где су их то тукли, где су их злостављали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па ту су их изводили у суседну просторију једну, лијево где су та велика врата има кад се улази у ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је с друге стране, је ли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: С друге стране, тукли су их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви тад били унутра?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да се то дешавало?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, чуо сам кроз ту причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, од, од ових људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су их изводили из оне веће просторије где су били ови?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Шта, да су их тукли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, испитивали их, испитивали их, тукли их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему су их испитивали, је ли знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, о сигурно о наоружању, шта ће, колко их има, где су наоружани, где чувају стражу, сигурно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су ту неки и умрли од тих последица туче те и пребијања?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Видео сам једног само да је ухватио за струју, за кабал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да ли, здрмала га струја, да ли је умро не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причали сте да су ови неки умрли од пребијања, не од струје.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да сте причали или не знате да су умрли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам да су умрли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да су умрли, добро. Јесте Ви морали да тучете неке заробљенике?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас је неко на то терао?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Јесте чули да су неки други приморавани стражари да туку?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то нисте чули. Чега се још сећате унутра да се дешавало, осим тог што се ухватио, јесте били ту кад се тај ухватио за струју?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били унутра кад се тај ухватио за струју?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам, био сам горе на тој галерији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте горе радили?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, био гледао одозго кроз прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте видели то?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај што је то?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, откуд знам. Не знам по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас питао овај Гојкић да га пустите?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам то.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Питао ме је да га пустим, ја сам рекао «не смијем убиће и мене, погледај каква је ситуација», баш је однио са једним, хљеба им било вишка, он каже «хоћеш да ти однесем ово свињама», узели су ћебе и до моје куће ту однијели свињама и вратио их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Гојкић?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да, он и још један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један затвореник?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте их пратили?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ишао ја са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте с њима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам то како долази до тога да Ви идете тамо на ту барикаду, тај бели чаршаф и то, ко је то дошао са овим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Дошао је овај Ваш "Q", ја мислим, не вјерујем, не могу да се сјетим да ли је био Брано Грујић са њим и отишли смо ту, каже идеш ти, ја га нисам ни познавао, Драган, идеш каже са нама да ову двојицу предамо за размјену, да носе списак људи. И сјели смо у тога бијелог «Југа», бијели «Југо» сјећам се добро да је био и тога смо узели из Ораховца и отишли смо тамо. Ја сам им баш и

дао тај чаршаф, ту скино са једног штрика и отишли смо тамо према Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки списак сте споменули мало пре?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да је имао списак у руци тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У руци. Ко?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: "Q" овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: "Q"?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему, овако као папир или нешто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, А-4 формат тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да је држао, није било у нечему упаковано?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не вјерујем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели тај, јесте читали тај списак?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да је списак?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, сигурно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па сигурно је био списак док је имао те папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега списак?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па тих људи можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви претпостављате или сте чули?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Претпостављао сам да је док иду на размјену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дао неком тај списак, Ђури или овом Агану?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте дао је, ја мислим да је дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јер су њих двојица одмакли се од нас кад су отишли и ми смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аган и Ђуро?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је разговор у колима и ту на тој барикади?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није било толко ни приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли причају нешто Аган, Алија, нешто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па причали су али не могу да региструјем шта су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између себе нешто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јер смо, био сам ја добар са тим Ђуром исто, јер ја, ја мислим да је и он Гојкић, рођак је од овога Гојкића, познавали смо се, радили смо у истој фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има један Ђулић Алија Ђура.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алија Ђулић Ђуро из Ђулића?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Е, јесте, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није тај можда?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није онај Гојкић, Ваш из Глинице?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не, не, није, није, а њих су двојица рођаци ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђура и тај Гојкић?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Вама Ђура, где иде, шта му је задатак, шта да ради кад пређе ту барикаду?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, иду да преговарају за размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За размену.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Та је прича била, да се размјени ти Срби наши са Тушња, каже да има 5000 тамо заробљених Срба, да размјене за ове људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте Ви то видели Брану, је ли можете да се сетите? Нешто сте причали да је био Брана, мислите да је био? Него шта је рекао? Немојте ми упадати у реч. Изволите.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Имам примедбу судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми молим Вас упадати у реч, седите. Изволите.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Прочитајте тај записник, он није рекао да је видео Брану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујић и сведок "Q" дошли су сами.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А где то пише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сад да Вам читам истрагу?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па погледајте моја питања која сам му после поставио, човек је рекао није знао да објасни, па је рекао да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја му цео исказ предочавам да ми се човек изјасни.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не цео, Ви селективно, он је сад рекао, он није поменуо Брану Грујића на почетку главног претреса, али је испричао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је рекао без мог питања, молим Вас колега.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта је рекао? Ево шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ме прекидати у сред испитивања.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, молим Вас, не знам да ли је са њим дошао Брано Грујић, то је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад, ја га то нисам питала, зато га сад питам да ми каже сва сазнања везано за Брану Грујића, јесте га видели или нисте?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, не, Ви кажете Ви сте рекли, па тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја Брану Грујића исто нисам познавао, прошли пут сте, ко ме је испитивао како нисте знали, па нисам знао, он је човек за себе био, чуо сам за њега, био је инспектор неки, нисам са њим никад контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Зато Вам кажем, не знам, знам сто посто овај "Q" је дошао, ипак је то 17 година, не може се свега сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте онда у истрази причали «били су», па сте рекли «мислим да је Грујић стајао напољу, да је "Q" извео ову двојицу», па сте онда причали даље о томе, па Вас је онда накнадно питао бранилац па сте онда рекли «више нисам сигуран» и зашто сте уопште спомињали Брану Грујића у том контексту да је долазио у школу, то Вас питам и да ли сте га видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам. Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хашким истражитељима рекли сте да сте Брану видели само једном кад је дошао у обилазак школе, и то сте у истрази потврдили, у истрази, код истражног судије то сте потврдили, шта сад кажете о томе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам сигуран да ли сам га видео јер човека нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како сте могли да кажете име неког човека кога нисте познавали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, они су нас наводили, девет сати те испитује и мораш да кажеш и што није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не, ја Вам сад кажем у истрази, истражни судија Вам је то предочио, Ви сте рекли јесте. Ево на страни 27. у истрази пита Вас судија «Спомињали сте да је једном дошао Брано Грујић за то време док сте ви били у обилазак школе, да ли је то ово сада што сте причали заједно са сведоком "Q"», Ви кажете, Ви лично кажете у истрази, не код хашких истражитеља, «То је то, једном сам га, само сам га једном видео ту испред школе, нисам га видео нигде на другом месту», ево, то ми реците кад је то?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Љубиша Пејић звани «Чађо» исто каже да је видео Брану тамо у Техничко-школском центру и то описује тако што каже да је у његовој другој смени пред мрак дошао Брано Грујић сам у цивилу, да је ушао на улаз од школе и обратио се

затвореницима, је ли Вам нешто тако «Чађо» причао, је ли Вам познато нешто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, нисмо на ту тему причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисмо, не знам, није мени причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био овај «Чађо» с Вама у воду?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Каже овај Ваш Гојкић из Глинице исто, Мехмедалија, да је видео Брану ту, да је Нурија Јашаревић, је ли знате Нурију Јашаревића, председника месне заједнице из Клисе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да је он тражио да разговара са Браном и да је он спашен, је ли знате да је неко изведен одатле осим Гојкића?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, знам за тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, осим Гојкића?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам да ли је ко спашен још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неки надимак тај Гојкић?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: «Куја».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Куја», то је тај, је ли? Каже да је председник месне заједнице Клиса, Јашаревић, тражио да разговара са Браном Грујићем и да му је то омогућено и да је одведен и да се више није вратио?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није ми познато то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато. И он каже да је напољу видео Брану испред машинске радионице једном приликом.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Можда га је видио, ја нисам тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте. Јесте чули, осим надимка «Жућо», «Репић», Пиварски још неке надимке тих људи који су по Вама добровољци, кажете? Јесте чули за неког «Сплићу»?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: «Сплићу»? Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког «Црног»?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Био је, био је «Црни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је «Црни», како је тај изгледао, како је тај одевен?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Исто је имао маскирно одјело, висок, црн, ваљда га потоме и звали «Црни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био заједно са Пиварским или одвојено?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били неки у неким црним униформама?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су. Јесу ли то биле једноделне униформе као комбинезони?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Комбинезони, комбинезони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комбинезони, а јесу ли били неки са црвеним оним береткама?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте кад су одлазили да је ту војна полиција, је ли Ви знате некога ко је припадао војној полицији, можда шефа војне полиције у то време?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали Јосипа Аћимовића, он је ваљда покојни?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели ту?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај «Уљез» прича да је био ту, да је долазио Јосип Аћимовић из војне полиције, каже погледа и оде, је ли Вас то нешто подсећа сада или не? Још неки причају о том Јосипу Аћимовићу.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, причали смо, ја смо и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја смо и он први рођаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Тај Јосип покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Од две сестре смо дјеца. Јесте био у војној полицији, ја не могу да региструјем, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви не сећате се да сте га ту видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате. А како је то изгледало кад они одлазе, кад ови сви кажете долазе, стављају их у те аутобусе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Изашли су, спаковани, сјели су у аутобусе и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били ту тад ти Пиварски и тај «Црни» или ко већ?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Били су, били су, обезбеђење ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи исти?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они вама командовали или ви њима или како? Или нико ником?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, у суштини нико никоме, јер ми смо били беспомоћни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сад то одлазак изгледа, је ли има нека пратња, је ли има неко да улази у те аутобусе «Дринатранса» или они сами ту се утрпавају?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Улазе они, ту је било обезбеђење тих полицајаца и добровољаца, улазе у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваши ови из каракајске чете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ми смо ту били покрај њих стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Они кад су укрцали се, ми смо се разишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: После смо опет на линију, не знам где су нас онда одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, је ли оде неко од вас у ту пратњу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не, не знам, ја нисам ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам од вас, не само Ви него ваше чете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, не верујем, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Видовић Драган каже пратио их тамо у аутобусу.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, можда је, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели да је ушао неко од ваших припадника у неки аутобус?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Јесте ли чули за неког Мирокију?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Мирокија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да је, чуо сам али не знам га, нисам га видео никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па да има Мирокија, надимак, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да има у Зворнику или да има ту у школи да долази или шта?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Чуо сам надимак, не знам сад, да ли је долазио, одакле, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Тополу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за неког, рекли сте мало пре.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Топола, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. На почетку сте рекли, «Жућо».

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Био је, био је Топола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је тај био?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да је крупан, не могу да се сјетим, ја мислим да је крупан ако је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је он? Је ли он добровољац или стражар или шта?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Добровољац је ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли улазио он унутра?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли улазио он у школу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци су се изјашњавали о томе да су их ови терали да туку унутра палицом, да је био неки шпалир, да су заробљеници морали да се крећу кроз неки шпалир, о томе је причао и овај Видовић, је ли Ви нешто о томе знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате о томе? А да ли знате да је унутра постојао неки сто, можда?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао неки сто унутра за којим је седео неки од стражара или обезбеђење?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, јесте, сједео је тај Ристановић Драган, био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било за тим столом, шта сте урадили, где је тај сто стајао?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам Вас разумио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је стајао сто у односу на улаз?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, на лијевој страни, мало пре сте ме питали, на лијеву страну кад уђеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сто? И?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Сто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ту је седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту нешто се дешава везано за ове затворене људе или не?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, он је био ту испред, овај, сједео на столици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Овај Реги?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли седео Пиварски ту некада да сте Ви видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ради кад ту седи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ту их прозивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По именима или онако насумице, како?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, да ли су их по именима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда кад их прозову, шта се даље дешава? Испричајте нам.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Одводили су их, одводили су их, неке су враћали, неке нису, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли их одводили из те велике просторије где су сви?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу их водили у неку другу можда мању? О томе нам сведочи овај Гојкић и један преживели, који је преживео стрељање, да ли сте Ви то видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Јесте Ви чули неки пуцањ за тих пар дана колико сте Ви били ту на стражи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули од других да се ту пуцало у некој другој соби?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам, нисам ни испитивао да ли је било, да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да сте испитивали, него чујете да људи причају?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Јесте чули да је тим људима одузиман новац, да им је одузимано злато, документа, сатови, тако нешто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам о томе испричајте.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, чуо сам кроз ту причу да су им одузета документа, те личне ствари, накити, знам да нисам ништа узео ни од кога. Ко је покупио, сигурно су они покупили, ти добровољци. Наши се нису смјели јавити, чуло би се кроз причу после да је неко нешто узео од наших људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Ви где се ставља то што је од њих одузето, неке предмете у које би се то евентуално одлагало, да ли сте видели то?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Била је нека кутија пред њима, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је стајала кутија?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ту на столу код тога Регија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На столу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Шта је било у кутији?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам гледао, сигурно су били ту документи, сатови, шта ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било новца можда?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок Видовић Драган да је узео неке паре ту, неке марке, да су ови нудули ваљда Пиварски, овај «Уљез» покојни, каже узео неки сат?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Они су можда узели, ја знам да ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да су Нишки и Пиварски покупили све те вредне ствари у некој кутији и то?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па они сигурно знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И «Уљез» каже да је видео пуно исцепаних пара које су плутале по тој води у оном неком малом одељењу, јесте видели Ви тако нешто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: По чем су плутале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По некој води, у малој просторији где је била вода.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, не вјерујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам причао нешто о томе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам причао. А да ли сте видели тог сведока «М», ту има слово «М»?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек који је био задужен за скупљање лешева по Зворнику.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Знам га лично, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га. Ту га Ви у школи нисте видели?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам га ја видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тај човек каже да је бар 10-15 пута из школе односио на десетине лешева, да га неко позове, онда он дође и ту скупља лешеве у камиончић онај «ТАМ» и одвози их?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Овај «М»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја га нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И «Уљез» каже да га је видео да је одвезао неколико тура тих лешева, а то потврђује и овај «М»?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Можда га је он видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Можда га је он видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ни не знате да је било ко неке лешеве скупљао из школе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто да Вам је познато чега се сећате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ето у цијелини је то, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? Овај сведок, ту је са иницијалима «Б 1098», не знам да ли Ви га знате, ФХ?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате га. Он је преживео стрељање након Дома културе у Пилици које се десило у Гериној кланици, Каракајско поље, је ли Ви знате где је то Каракајско поље?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Знам, имам и ја њиву доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Герино кланица?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Али нисам никад био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У то време у јуну месецу 1992. има доста сведочења која говоре да је ту било и на стотине лешева, јесте Ви тако нешто видели или чули да је тако нешто било?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам видио, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже исти тај сведок да је свих пет дана док је он ту боравио, а то кажу и неки други сведоци да је то пет дана трајало у школи, јер ови људи који су их примили у Дом културе у Пилици исто то кажу, да је свих пет дана било извођења у ту мању просторију поред те веће и да се чуо рафал и да су њих звали да то очисте?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту јако много људи убијено и Ви ниједан леш нисте ни видели ни чули?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не вјерујем да је ту убијено, ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели? Добро. Каже тај што је хтео да се убије каблом од струје, тај Мехо из Кучићкуле, то каже Гојкић, овај «Куја», каже да су га после убили из ватреног оружја?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, можда су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Можда су, ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви сте ту били, кажете баш на галерији тад кад се то десило?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, био сам тада, здрмала га та струја, жив је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли пао од тог удара струје или остао да?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, бацило га мало назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда? Је ли устао?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ту је, био је ту са овим осталим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели да га је неко убио?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тад био у радионици?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тад био у моменту кад се то дешава од стране страже, Ви и ко још?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Било их је, не могу да региструјем ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не могу да се сјетим ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали Авдић Рустема из Каракаја?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Авдић Рустем?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Рустан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рустем или тако, Рустан?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Био је један ја мислим, ако је то тај ту, у Каракају живи, био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Каже овај «Куја», Ваш овај колега портир из Глинице, сведок Гојкић Мехмедалија, каже да је Аган ушао с њима у логор, овај Аган Лупић, и да су њега и Рустема каже одмах прозвали и они су изашли, је ли се Ви сећате тога?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте сигурни да ли је сведок "Q" дошао истог дана или сутрадан, а овај Аган Лупић и овај Ђура кога Ви познајете, кажу да је то било сутрадан, да су они прве ноћи преспавали код овог сведока "Q", Аган каже да је изведен првог дана, па су преспавали, па су тек сутра ишли са Вама?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Код њега кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. То се сви они слажу у томе да их је он одвео кући у Мали Зворник.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према њиховим исказима, из њихових исказа произилази да су они сутрадан ишли са Вама тамо, је ли могуће да је то било други дан, а не први дан кад сте дошли да чувате људе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није први дан било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Први дан није било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи други дан је ипак било?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да јесте, други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико сте Ви онда пута видели тог сведока "Q"? Је ли он дошао у школу са Аганом и са Ђуром или?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да су били они унутра и да их је он извео из школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте истог тренутка кренули?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте. Можда их је он одвео увече, не знам, не могу да региструјем, ко зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте Ви кренули са њима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ту испред улаза самог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред улаза?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могуће да су они дошли по Вас, да су већ били изведени из школе, тај Аган? Каже Ђуро није ни био у школи, то каже и Аган и овај сведок "Q" да су њега ухапсили претходне вечери пре тог 01. јуна, да он уопште није ушао у школу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ђуро, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Не «Куја» него Ђура.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су њега одвели тамо у град у команду каже и да су онда га тек сутра са Аганом пребацили на ту линију разграничења?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ма ја знам да сјео са нама испред школе, то добро се сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али не знате да је био у школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте Ви били присутни кад је Аган извео тог сведока "Q"?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да га је "Q" извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: И да сједа у ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте Ви чули неке јауке, неку галаму, неку?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, била је галама, ови су их тјерали да пјевају четничке пјесме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не мислим на песме, песме смо чули, то сте рекли песме, то нису јауци, питам Вас за јауке неке?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули. Да ли је неко још можда од неких познатих људи долазио ту да се нешто интересује, да ли је неко од власти, испред власти долазио ту да види шта је с тим људима за време док су ту боравили?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да Вам кажем право, ја и не знам ко је био на власти, није ме интересовало уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви то и не знате. Добро. Та Ваша каракајска чета, је ли припадала неком батаљону, је ли постојао тад неки батаљон или је тај командир чете био главни за војску?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Постојао је батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Који батаљон? Јесте Ви били у неком батаљону у то време?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да ли је Шести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Шести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шести. Јесте се о томе нешто, да ли се сећате шта сте причали о томе хашким истражитељима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам Вас разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам показивали ови истражитељи, а после истражни судија, неку писмену документацију са Вашим потписима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, хајде нам о томе испричајте. Јесу Вас питали било где до данас ко је све припадао каракајској чети?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Припадало је, рекао сам Вам, ту било је 150, 160 људи сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Било је око 150 људи сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли помињали имена људц припадника Ваше чете, Вашег вода, то Вас питам?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Питао Вас је истражни судија нешто о томе и показивао Вам неки, овде ми имамо један списак у коме стоји да је каракајска чета припадала Другом батаљону. Да ли Вам је нешто о томе познато?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Помињали сте код истражног судије ко је све био у Вашој чети, људи који су били на стражи.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте хашким истражитељима рекли, када су Вам показали тај списак за плате, да сте заокружили имена лица која су била заједно на стражи, то сте рекли тамо и да сте ту Ваше име доле потписивали. Да ли се сећате тога? Ево Ваш потпис испод, доле.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се сада више тога? Јесу Вас питали, ко је све био са Вама на стражи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да јесу, не могу да региструјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овом списку стоји да каракајска чета припада другом батаљону. Је ли Ви сигурни сте да је шести или нисте сигурни? Сада сте рекли, можда шестом?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим касније да смо били шести, не знам да ли смо били отпочетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи касније?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, касније у току рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на шта?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ових догађаја?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време ових догађаја, 01. јуна?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да ли се је мењало или шта ли, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког рецимо, Миладин Мијатовић, командант неког батаљона?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Чуо сам за њега, не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Михајла, Мику Галића?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за Готовца, Драгана?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог што је адвокат сада у Зворнику?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нешто је био, не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Вама некада неки командант, неки надређени, нешто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Могуће, могуће, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте хашким истражитељима да сте неколико пута морали да тучете заробљенике, да Вам је то наређивао Пиварски.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А да ли сте били некада у селу Липовац да обезбеђујете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Били смо ту на том брду обезбеђивали то, стражу ту давали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте причали да су ти људи аутобусима депортовани у Суботицу. Који су то људи? Да ли је то из Липовца или одакле?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Наше комшије те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из села Липовац?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па и ту Ђиле неке зову их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било у односу на школу, пре или после или када?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога? Нешто да су кренула три аутобуса, да сте били на аутобуској станици у Малом Зворнику, путовали у Шабац?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неку црквену свечаност?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је тачно да сте причали истражитељима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: То јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јесте, а ово друго није?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте били у неком кафићу «Мери» у Малом Зворнику, да ли има такав кафић?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте тамо виђали, нешто сте и о томе истражитељима причали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, видео сам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: По имену, тако кажу, Марко Павловић, ја тога човека не знам, мислим, не знам ко је, кажу да му је друго име, ако је по тој причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А има друго име?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да има друго име?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који кажу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, причао је неко, чуо сам од неког, не знам од кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте знали да сте га видели ако га не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Рекли су да је тај по том имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко са ким сте Ви били у кафићу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте били?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ту смо седели често у том ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Седели смо често ту у том ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том кафеу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ту седимо и дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малом Зворнику?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они кажу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да је тај Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком периоду сте Ви њега виђали у том кафеу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: У току рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току рата?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тада на почетку када је овај догађај или касније или пре догађаја?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Тако временски баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у то време? А шта кажу они, ко је тај човек, што је сада то толико интересантно да се каже да је то тај човек?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, неко је био у нашем горе, у тој ТО, како се звала, цивилна заштита, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да дођете овде да Вам нешто покажем? Је ли ово тај списак што Вам је показивао истражни судија, са именима припадника?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да јесте?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Само мало да погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам то истражитељи показивали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ваш потпис?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Бар је сада лако направити потпис, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Је ли ово Ваш потпис?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Сличан јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јел? А да Вам покажем ове слике. Били су овде судија, тужилац, браниоци у Каракају, па су тамо фотографисали школу и то све, па да нам Ви покажете, на овим фотографијама, где сте Ви то били унутра? Ово је сада већ Пилица. Ево, ово је Техничко школски центар, јел то тај улаз у школу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не, ово је главна школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, главна школа, а где је тај улаз на коме сте Ви стајали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Има ту радионица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ове стране, је ли ово радионица?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Није, ово овако стоји радионица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где сте Ви били, овај улаз према школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Према школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: То је позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то то или је то отпозади где су та велика метална врата?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Са ову страну вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте били значи тамо према школи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тај други улаз са друге стране?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте причали, то је тај, јел?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте причали оно када се уђе лево, то сте говорили од овог улаза са друге стране?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Са ову другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које стране?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Од главне када се улази, главне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо где се види школа?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел ту где се улази, да ли имају неке степенице?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте и ту улазили?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Иде се у WC, ту иде се у WC, то је хол, иде у ту просторију главну ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ову велику?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда може да се изађе на ова велика врата?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Може, има на ту просторију се излази, ту има и радионица. То је сада преграђено, направљене су учионице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Могу ли сести?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, да.

Констатује се да је сведок у «Фотодокументацији показивања лица мјеста» од 14.02.2007. године показао фотографију под бројем 17 на којој је препознао улаз у главну зграду школе ТШЦ, те означио на фотографији 21 улаз у зграду радионице са стране где је он стајао, као и на фотографији 23 улаз и метална врата са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, овде ми имамо овде преко 270 ексхумираних тела лица која су страдала у првој недељи јуна 1992. године. Јесте ли Ви чули да су ти људи убијени, и ако јесте, када, где, шта се десило са тим људима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам чуо, знам да су одведени, а шта је са њима било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули да су убијени?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада први пут чујете од мене да су ови људи убијени? Да ли сте сада први пут чули или сте чули?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја сам чуо да су размењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули да су размењени?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Када су одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Араповићу, председник већа Вас је питао. Ваш задатак као стражара, Ви сте рекли да чувате те људе да не побегну и други задатак, да ли сам ја то добро разумела, да их заштитите, да им се нешто не деси, је ли тако?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је ли то био други задатак Ваш да их заштитите да се нешто не деси?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Били смо беспомоћни.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, ја Вас питам, који су били Ваши задаци везано за те затворене, заробљене људе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, били су, ето да не побегну, то нам је задатак био.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је то једини задатак био?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ја мислим да јесте.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А то када кажете, били сте беспомоћни, везано за то да су неки људи долазили ту, а на питање председника већа Ви одговарате да ником нисте пријављивали то што се дешава? Ја Вас питам, зашто то нисте радили, због чега Ви никоме не пријављујете да се ту дешавају неки упади, да се неки људи одводе и тако даље?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ко ме да пријавим, коме да пријавим?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како коме да пријавите, јесте Ви имали неке своје надређене?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, имали смо, али то је све људи из народа, није то нико био школован командир или нешто.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, без обзира, не мора нико да буде школован ако је командир чете, да му Ви кажете, дешава се то и то, одводе људе, малтретирају људе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисмо смели, нисмо смели.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам смео ја да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Зашто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли имате објашњење зашто? То су Ваши мештани, ко је био тај командир чете, познајете га? Због чега Ви не пријављујете ово што се дешава, кажете да не пријављујете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, убили би мене одмах да пријавим.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, убили би мене одмах.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Откуд би ти људи који упадају знали да сте Ви то пријавили?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Како неће знати?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, лепо.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Објасните то. Ви кажете, то су непознати за Вас. Како они да знају да сте Ви рекли Вашем командиру чете, а он проследио даље?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, сазнали би сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам како, знам да би сазнали.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви сада тврдите нешто, а не знате, ја Вас питам, немате логично објашњење због чега Ви то не пријављујете, зашто. Испадосте Ви одговорни за те људе ту.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Што ћу ја бити одговоран, има командир, имају командири, има.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вам тражим објашњење, зашто не пријављујете даље?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, знала је команда, знали су командири да улазе они.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Знали су?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Знали су.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесу ли они то пријављивали даље?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесу они пријављивали даље?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја не знам да ли су пријављивали.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И остало ми је нејасно, ово за оптуженог Брану Грујића. Ви сте истражитељима Хашког тужилаштва помињали његов долазак. Истражном судији такође, па сте онда у истрази нешто, кажете, не познајете га. Објасните суду, зашто сте помињали његов долазак, а после кажете, не познајете га? Јесте Ви знали како тај човек изгледа?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам га лично познавао.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Без обзира да ли сте га лично познавали, да ли сте знали како он изгледа?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Имало је доста сличних људи.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Има доста сличних људи, када је у униформи, не можеш ни да га познаш.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, добро, ово што сте помињали његов долазак, одакле Вам то?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли имате објашњење за то? Ви помињете значи на два места, једном истражитељима, други пут истражном судији. Одакле то сада помињање да он долази?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не можете то да објасните?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, не могу да се сетим, не могу.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Да ли се из Ваше куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представите, због транскрипта.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Да ли се из Ваше куће види Техничко-школски центар?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Види.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Кога имате од укућана?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

МИЛЕНА ВАСИЋ: У том тренутку, ко живи у Вашој кући?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Мајка и жена.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Ви сте дошли, били сте на брду овом Биповац и повучени сте одатле и дошли сте да обезбеђујете Техничко-школски центар. Е сада када Ви дођете и када дежурате, када се заврши Ваше дежурство, где Ви идете, да ли кући спавате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Кући.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Сада када одете кући, да ли Вам жена каже шта се догодило и ко је довео те људе, да ли комшије? Ви сте ипак близу, види Вам се Технички, да ли су оне виделе нека тела?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нису.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Данас овде кажете да нисте били, да нисте били испред школе када су доведени, а хашким истражитељима кажете да сте били када су они доведени, па шта је тачно?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Они су већ доведени били. Нас су довели са тога брда да обезбеђујемо.

НАТАША КАНДИЋ: После колико ако је то тачно, после колико од њиховог довођења Ви силазите доле?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Кога затичете доле?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па било је гро тих људи, тих добровољаца, било их је доста, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био од званичних неких власти, из општине, полиције, територијалне одбране?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам то.

НАТАША КАНДИЋ: После колико долази сведок Q и ако долази?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Сутрадан, рекао сам, сутрадан, јер ја мислим да је сутрадан дошао.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, овај, тог дана када су они доведени, када сте Ви сишли са линије, ко Вас позива и распоређује?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Овај нам је јавио, тај, ја мислим Шакотић, тај Милан.

НАТАША КАНДИЋ: Он Вас распоређује?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да је он, не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је било вас у смени око школе, а колико унутар у радионици?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Можда 20, 30 нас, ту негде, не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Где Ви идете у WC?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: У WC? Ишли смо ту.

НАТАША КАНДИЋ: А где ту?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, где и ти Муслимани.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, значи онда када уђете и кренете у WC, шта Ви све видите?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: То је хол, не види се овај, имају врата још једна.

НАТАША КАНДИЋ: Не види се унутрашњост?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не види се.

НАТАША КАНДИЋ: Не види се?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не види се, имају дрвена врата.

НАТАША КАНДИЋ: А где се налазе прекидачи за калорифере, како се укључују калорифери?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте чули некада ту причу да су укључивани калорифери?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам чуо, за температуру? Не верујем.

НАТАША КАНДИЋ: Хтела сам да нам кажете, не дао Бог ако провале, побиће све. Па када су кретали, колико вас од стражара или од неке полиције, улази у аутобусе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам Вас разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Када је дошао онај тренутак да сви они, сви седају, спроводе се у аутобусе и одводе се, како сте Ви чули, у Пилицу,

па ја питам, да ли видите, колико стражара или полицајаца улази у аутобусе са њима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам колико је са њима.

НАТАША КАНДИЋ: Сваки аутобус да ли је имао једног, више?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Можда пар, пар, не знам, могу нагађати онако без везе.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, када они излазе из радионице, како то изгледа, да ли постоји неки шпалир, јел онако како нам кажете, не дао Бог да они провале, побиће нас, то асоцира сада да је то страшно онако опасна ситуација, па сада Ви морате јако пажљиво, добро да се организујете, како то изгледа када они улазе у аутобусе, где Ви стојите као стражар?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Стојимо са стране, са стране смо стајали.

НАТАША КАНДИЋ: Са стране?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А они сами улазе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Сами.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то није било опасно?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, можда у том моменту није, јер људи иду на размену.

НАТАША КАНДИЋ: Како знате да они знају да треба да иду на размену?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Сигурно знају, ко је преговарао са њима, морају знати.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је преговарао са њима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, тај Q.

НАТАША КАНДИЋ: Са ким сведок Q преговара?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ваљда је са њима преговарао.

НАТАША КАНДИЋ: Са затвореницима?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате нешто о томе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то Ваша претпоставка да они разговарају?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, требало би тако.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, јел то, овај, када они одлазе у Пилице, јел сведок Q долази па је о томе реч, о некој размени поново или?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не, не знам, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ко Вама каже да иду на размену?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Рекао нам је тај командир, сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Који?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Тај Шакотић Милан.

НАТАША КАНДИЋ: А ко њима каже?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате да они знају?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Сигурно да знају, док је командир, мора знати.

НАТАША КАНДИЋ: Не он, затвореници, да ли знају?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ваљда знају, сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Имате ли неки доказ?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Немам.

НАТАША КАНДИЋ: Само још једном, како они излазе, он њима каже да крену у аутобусе?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам ко им је рекао, ми смо били напољу, изашли су, сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Ко Вама каже, јел Вам каже да станете на одређено место, да направите пролаз?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја мислим да нам је рекао овај Шакотић Милан.

НАТАША КАНДИЋ: И шта каже?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да иду даље.

НАТАША КАНДИЋ: Шта каже, у размену или у Пилицу?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: У размену. Та је прича била, сада ја не знам, да иду у размену.

НАТАША КАНДИЋ: Та је прича била? Кажите ми, где се Пилица налази? Да ли то има везе са тим путем према Тузли?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нема, то је доле према Бијељини, а Тузла је лево,

НАТАША КАНДИЋ: Па када су рекли у размену, шта сте Ви мислили?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, сигурно возе.

НАТАША КАНДИЋ: У Бијељину, где?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, сигурно или доле, чуо сам после, кажу да је доле био неки логор, да су их доле размењивали.

НАТАША КАНДИЋ: Батковић?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Батковић, да.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, каже овај, једном приликом у току, овај, исказа рекли, када је почело ово суђење па сте Ви разговарали, са ким то разговарате, са ким сте разговарали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Какво суђење?

НАТАША КАНДИЋ: Ово суђење у коме Ви сада дајете исказ? Данас кажете, разговарали сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О Танићу када сте причали, да сте сада сазнали након, када је почело суђење, да је можда и он био, али не знате када је био, Танић Драган.

НАТАША КАНДИЋ: Са ким сте то разговарали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Са овим Чаругом, неки дан што је био и он виче, рекох, не знам, мислим да је био, ја нисам сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте још са неким разговарали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не верујем.

НАТАША КАНДИЋ: Како не верујете, знате или не знате, не може то не верујем?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Како не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па лепо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли несвесно разговарате са неким?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Ја колико знам, да је свесно.

НАТАША КАНДИЋ: Онда знате, разговарате ли или не?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам разговарао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познајете породицу оптуженог Грујића?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познајете породицу оптуженог Грујића?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Грујића? Не лично, познајем онако из града.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте разговарали са неким од породице?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу Вас звали?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нису.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте Ви чули да су људи, уопште, да ли сте чули да су ови одведени људи и убијени?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам чуо. Ми смо отишли на линију даље, горе, вратили су нас на ту стражу, шта је било са њима, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: И када сазнајете Ви?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, кроз причу, седамнаест година је прошло, кроз причу, причају, неки причају да су погинули, неки овај побегао, овај се извукао.

НАТАША КАНДИЋ: И тако то изгледа, овај побегао, прича?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, шта ћу, и ја сам могао исто да погинем. Ја нисам крив, сматрам се да нисам крив.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некада нешто питали, у питању је седамсто људи? Да ли сте некога питали из те чете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам био са њима у контакту, са тим Гојкићем нисам се чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто са тим Гојкићем, да није Гојкић био у чети?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Са овим, наше људе, јел?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате да се чети тој приписује одговорност за те људе? Била је ту, организовала је стражу, после тих људи нигде нема.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам ја надлежан, они су њих одвели даље.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте надлежни, али сте били стражар.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: И одведени су људи.

НАТАША КАНДИЋ: Нема их више.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисам ја крив, јесмо ми криви?

НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас питам да нам кажете, јер овако како говорите, Ви кажете, био је рат, то прошло седамнаест година, могло сам и ја да полгинем.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нисмо ми криви за то, одведени су људи живи. Где су завршили, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли питате нешто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, причали смо кроз причу онако.

НАТАША КАНДИЋ: Шта, ево то нам реците, шта причате, шта се прича у каракајској чети? Ви сте сви ту у Каракају.

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да су размењени.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми кажите, ко Вам је то рекао да га ја овде питам?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам, причали смо са икс људи, откуд ја знам сада ко је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете у једном тренутку да су Вас звали дезертер?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Зато што сам отишао у Србију.

НАТАША КАНДИЋ: После рата?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: У рату.

НАТАША КАНДИЋ: Које године?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Пред крај рата.

НАТАША КАНДИЋ: Које године?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А што нам сада кажете, доста Вам је било свега, смучило Вам се, шта Вам се то смучило?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Заиста имам примедбу на ово.

НАТАША КАНДИЋ: Шта Вам се то смучило?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, све у друштву, не знам шта да Вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има нешто везе са убијањем људи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Нема убијање, шта ћу, нисам ја никога убио, шта ја имам са тим, нисам гледао ко је кога убијао и где су убијени. Досадило ти је, једноставно, досадило ти је, не можеш да издржиш више, ето, психички.

НАТАША КАНДИЋ: Али, шта не можете да издржите?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ми смо били портири, малтене. У шуми будеш дан и ноћ. Психички нисам више могао да издржим и отишао сам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком то периоду причате, када је то било, то што сада причате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Пред крај рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нећемо.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите. Немате? Господине Грујићу, да ли имате питања? Немате, Ви Поповић? Немате питања, добро. Имате ли Ви још нешто чега сте се можда сетили у међувремену?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, шта је било после са Вашим војним ангажовањем, да ли се враћате поново на оно брдо, Врањача, Липовац, које већ, јел то исто брдо?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да, враћам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Липовац, како се зове то брдо?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Липовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко каже Радаковац, неко Липовац, неко Врањача, то је то?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Место до места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сада враћате се горе, ко Вам је тада командант? Сада значи већ иде јуни месец?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада Вама командант?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Да ли је био Здравко Благојевић. Да ли је он био, не знам, знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је над Здравком када се Ви враћате, ко је изнад њега у војсци у Зворнику?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам за Зворник, знам да је он нама био за Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви и даље не знате никога горе ко је?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је командант те територијалне одбране, цивилне заштите што Ви кажете?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Па, ја нисам војсковођа никакав јер ме није интересовало ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Тог дана када одлазе ови људи, јел сте Ви већ били на смени или су Вас позвали да дођете? Претпостављам да је то нека сада појачана потреба за обезбеђењем, ипак излазе толики људи?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте већ били предвиђени за смену или сте позвани?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не могу да се сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ?

Сведок ИВАН АРАПОВИЋ: Не знам да ли сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо следећи сведок, нека дође. Слободни сте, можете тамо да седнете. Седите тамо у публику.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Хоћемо мало паузу направити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам није добро или шта?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па, није, требао бих у WC,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У WC? Изволите, идите у WC, ми ћемо сачекати. Седите ту, изволите.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца Станко, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Каракају?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ново Насеље, бравар сте по занимању. Јесте запослени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: У пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пензији. Несродан, није у завади са оптуженима.

Сведок Видовић Драган, са личним подацима као у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Запрећена је казна затвора до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања суда, уколико сматрате да бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испред себе имате једну листу са псеудонимима, значи словима коју ћете користити уколико буде било потребе да та лица помињете, значи уместо имена рећи ћете Q или M или већ како ту пише. Погледајте мало ту листу. А сада ћу Вас позвати да положите заклетву пред судом да ћете говорити истину, па наглас прочитајте тај текст испред себе. Изволите.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Заклињем се да ћу овом суду што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, а након што је положио заклетву пред судом, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да Вас питам, да ли остајете при исказима које сте дали до сада?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Једном од оптужница, имамо их две, ставља се на терет оптуженима Грујић Бранку и Поповић Бранку, алиас Марку Павловићу, извршење овог кривичног дела, предузетим радњама у периоду од 01. јуна до 08. јуна 1992. године на подручју Технички школски центар у Каракају, Дом културе Пилица и Герина кланица, када је неколико стотина муслиманских становника убијено, што у Техничком школском центру, што у Гериној кланици. Па ћете нам Ви испричати због начела непосредности поступка, шта Вам је о томе познато. Изволите. Уопште о том догађају, да ли сте били стражар у Техничкој школи.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све нам испричајте, мало да почнемо од почетка, када сте мобилисани, којој сте јединици припадали, ко Вам је

био командант, мало пре 01. јуна и тог 01. јуна и у том периоду. Изволите.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Датума се не сећам, давно је било. Био сам на обезбеђењу око школе, био сам две смене. Командир ми је био Ристановић Драган звани «Тасо»; «Реги».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви слободно причајте, да бисмо завршили, морамо да Вас чујемо, а не морате тако споро.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можете ли питати Ви, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, морате Ви прво рећи, све што знате. Па, били сте у истрази.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Био сам у истрази, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта нас занима.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Давно и имао сам операцију тешку и многе ствари се не сећам и ако, можете ли постављати питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, када сте мобилисани, којој сте јединици припадали, са ким сте били, како је дошло до тога да чувате те људе у тој школи?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Позвао нас Драган Ристановић, ми смо били на линији разграничења на Липовцу, горе Липовац, Радаковац и он нас је позвао и одвео доле код школе и распоредио нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реги?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Реги?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Командир, да ли вода, да ли, ја мислим да је командир вода био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неких водова?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Још неких?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водова, осим Регијевог? Да ли знате неког Милана Шакотића, покојног?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био он командир?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесте, командир вода је он био, јесте, он је умро, погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погинуо?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Реги?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: И он исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки вод или само два вода?
Колико је та Ваша чета бројала људи? О томе сте нешто исто причали.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, не знам, можда 50, 60.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно цела чета?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја мислим тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки вод или само ова два у то време када сте у школу дошли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ту је само Драган долазио. Драган је нас довезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довезао вас је доле?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки кажу да их је Шакотић довео. Јел то онда други вод или шта, да их је он обавестио?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Мене је, ја знам за Ристановић Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Вас Реги?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам каже Реги, где идете, какав то имате задатак?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Распоредио нас је около оне радионице у школском центру, јер рекао је да су доведени, да су доведени Муслимани из Ђулића и да су унутра и да не би дошло до проваљивања, морали су се заштитити около да не би, ако провале, каже, да не би упали у село и да не би се десило све и свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да не побегну одатле?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Реги?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како вас распоређује?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Около зграде, радионице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она лево од школе када се гледа са пута?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да, лево, радионица, где је била пракса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел около целе радионице?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и са оне стране што гледа на школу бочно и са оне друге?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да, до реке тамо, хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је река, тамо на оној страни где су она велика врата или где су мања?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је река? А где је био улаз, који су се улази све користили за ту радионицу у том периоду док су били ови људи затворени? Колико је било улаза у ту радионицу, у ту зграду?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Има одозго од школе а има и доле радионица куда су већа врата, ту су улазили и камиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она велика метална?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Када су довозили материјал или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви увек били распоређени на истом месту или сте се мењали, Ви лично?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Доле до Хоче, до реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били тамо где је онај велики улаз?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главни, где су велика врата?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били близу врата, где Вас је распоредио?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда једно седам до десет метара, пет метара, зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих врата?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је тада био командант чете, командир чете?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја мислим да је био, да је био, да је био из Челопека, Танић, Танић неки, не знам му имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Танић?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када тако мислите да је био Танић?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па, скоро када смо причали, неко рече, каже, био је он, ја сам мислио да је био, ја сам мислио да је био Милан Благојевић, сада је овај, сада је онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неко сазнање да је био Чаруга?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Командир чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Имамо писмени доказ да је он био од 01. до 31. и неки сведоци кажу да је био, и он каже да је било могуће да је тако.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки кажу чак, на пример, Стево Васиљевић каже да је Чаруга га распоредио, Уљез покојни исто каже распоред по сменама правио Чаруга, он је ту био стално. Јесте виђали Чаругу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесам, али не верујем да је он био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не верујете?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Ви сте рекли.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја сам мислио да је Милан Благојевић био командир, нисам, заборавио сам, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви више верујете ономе што други кажу него ономе што Ви мислите?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да, шта да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више верујете ономе што Вам други кажу, него ономе што сте Ви мислили?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја сам мислио да је Милан Благојевић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте сада престали то да мислите?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Када смо пре можда месец, два дана причали нешто каже, био је Танић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја нешто знам да је и он био, а сада, да ли је он био први у том периоду, Танић тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате, када је био, да ли знате када је био?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, датум не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то онда каже да је био Танић, али не зна ни тај када? Ко Вам то прича?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па, причали смо у Каракају оно када је Чаруга био, па после тога кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где када је био?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па, овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде? И Ви онда дискутујете то шта је он причао на суду?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не, не дискутујемо, ко је био командир, ја, Милан Благојевић, каже, од тада до тада, ваљда он прича, нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како објашњавате да нико никада није тог Танића поменуо па ни Ви до сада?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па, он јесте био, али ја не знам када је био. Био је и он једно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли Ви Танића, да ли се сећате да сте га Ви видели тих дана, док су ови људи били затворени, ту?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате? А Чаруге се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате Милана, професора, Благојевића?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ту у стражи, да је давао стражу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда, можда када нисам био ја, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не Ви, ја Вас питам, да ли се Ви њега сећате да сте га видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не, не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је био са Вама још у воду код Регија? Да ли се тога сећате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја, био је ја мислим, био је Иван Араповић, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Регија?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Пејић Коста, Јеремић Млађо, Млађан, покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Чађо, Љубиша Пејић?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па, јесу они, они су били у чети, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је Реги био њему, зато Вас питам. Да ли се сећате тога или не?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Могуће да је и он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубиша Пејић, Чађо?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били по један вод на стражи или се дешавало да буде и више водова?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Како кога изгледа покупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Како кога нађе. Ја сам био две смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Две смене, сам ја био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки Јовановић Радован са Вама на стражи?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Радован? Не сећам се да је био са мном, можда је био у некој другој смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био можда командир вода Јовановић Радован?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неког вода, тада?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда је, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате? Јел био можда неки командир овај Бобо Божић?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, значи да ли сте заједно некада били са другим водовима?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било стриктно одређено или није?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није стриктно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Регијев командант?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Регијев?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је на крају био командир чете, знате ли, да ли је Милан или је Чаруга, јел Танић?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја сам мислио да је Милан био командир чете. Међутим, по овим причама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли знате или не знате? Имате ли неко поуздано сазнање ви или то по причама?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Немам поуздано сазнање, ја сам мислио да је Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је та чета ваша каракајска припадала неком батаљону? Да ли знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам. Не знам, јер нисам могао контактирати, нисам био ту, то су знали вероватно командири, ја нисам имао додир са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се завршила та прича око школе јесте ли ви даље војно и даље ангажовани, мобилисани, јесте ли и даље војник?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте ви војник?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: До кад сам био мобилисан, до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме припадате после ове школе?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: После школе били смо исто горе у истој чети на разграничењу између Липовца, Радаковца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам тад командује?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Тад је био командир вода Шакотић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вода?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чете?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја опет мислим да је Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује војском у том периоду у Зворнику?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Где је то могло командовати, где је лето било окупљања, да се ми окупимо сви да ја знам ко командује. Ја ипак мислим да је Милан, а знам да је и онај био тај Танић а сад не знам кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Питам војском целом у то време да ли постоји нека већа организација, да ли постоји зворничка бригада, да ли постоји нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Бригада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли знате о томе нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја мислим да је био исто из прича нисам сусретао Благојевић неки командант што је био, командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, да ли знате то?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком периоду причате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Вероватно тај период после у то време и после тога, после школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли можете даље да нам причате или да вас ја питам?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Питајте ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте нам причајте, долазите ту, Реги кажете ту око школе, колико вас је тамо на оном улазу према школи колико код ових великих, ви сте код великих врата је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па било нас је тамо од ријеке Хоче, било нас је можда четири, пет, можда укупно је било 15-ак можда 15, 20 околи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ту људи већ били унутра?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Били унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи да ли сазнајете, јесте ли чули, јесте ли се распитали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Ко је чувао те људе кад сте ви дошли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Било је, били су људи ови неки непознати, оно ко зна чујеш се како се између себе зову, Пиварски, Мирокијо, Мрки, Џеј, Репић и било је још њих али не знам једино оно што чујем па запамти се оно стално се понављају, вичу један на другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су одевени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па били су маскирне неке униформе, било је неких црних униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су те црне униформе – једноделне, дводелне?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Једноделне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једноделне? Јесу ли били неки с црвеним береткама?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок Гојкић Мехмедалија да је ушао један па бацио црвену беретку тражио да љубе и још неки сведоци кажу да су били неки с црвеним береткама. Ви то нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били неки људи да су имали беле опасаче?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Било је свакаких с марамама, с капама неким, повезима неким, машнама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неке ознаке на тим униформама, маскирним, или црним или шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да вам кажем право ниси могао ни гледати у њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неке чинове неке, нека обележја, неке грбове, било какве ознаке, јесте ли негде нешто тако приметили?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па било је нешто овуда нашивено, нисам ни прилазио им из близа да им можеш видети ко су, шта су, само галаме, вичу, псују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су ти људи?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па по говору рекли би да су из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По говору?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да неког зову Нишки?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: За њега сам чуо да је он је скидао по селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па тај је ли био ту у школи тих дана док су били затвореници?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад сам био ја, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је долазио?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко помињао њега?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вама помињао такво лице?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Знам да је Пиварски био као главни њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим добровољцима?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да, њега су се плашили и они а камоли ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па ти са њим што су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој је он јединици припадао тај Пиварски?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Шта се дешавало за време тих ваших смена? Ви сте били наоружани је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Полуаутоматску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полуаутоматску пушку? Имали сте униформу претпостављам?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па било је некаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону једнобојну?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: И неко је имао и маскирну и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, ви сте значи ту около те школе. Има ли неко унутра?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: После кад су они дошли били унутра онда су из неких учионица хтели да их пребаце све заједно у једну велику просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из мање у велику?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да као загушљиво морају да пређу сви тамо у велику и онда су позвали, позвао је пар, можда 4, 5 да уђу ови што дежурају около да уђу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко позове стражара?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Пиварски, ти Црни, Мирокијо, тај Реп, Репић, Џеј неки позову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко онда уђе од тих стражара?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Зове од нас стражара да уђу да буду у обезбеђењу док се прелази, како су прелазили крај његовог стола то она као клупа она школска клупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тај сто стајао?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Унутра. Морају да, мада су прије избацивали, избацивали су документе све што су имали код себе то им је наредио Пиварски да избаце напоље, били су почели да пале унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је почео да пали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па ови што су били унутра Муслимани и наредио им да избаце све. Што нису избацили онда су морали крај њих на сто да баце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ако је ко оставио није избацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта документа?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није избацио докуменат, паре, шта је имао код себе, ништа није имао као не сме имати код себе и ту су остављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: На сто код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У нешто, у неку кутију, кесу или тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам да ли иза клупе, да ли шта је било тамо са леве стране и онда је неко некога претресао, неког не

претресао и онда пролази кроз у другу просторију, у велику просторију. Ту је стајао мењао се неко од његових и ми крај врата оних лимених што су били, велика врата постави нас тројицу, четворицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улаз с друге стране према реци, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да, али унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С унутрашње стране?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да и они су пролазили и он је наредио, ставио једног па промени њега па стави другог свог човека и онда нас пореда и наредио да се ударе, да их мора ударати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад прелазе из мале?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад прелазе од клупе у велику ону просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад предају све те ствари, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад предају ствари иду у другу просторију, у велику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где да их тучете?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Док пролазе и онај његов што је био он удари и и они иду сад овамо даље, тера да мораш ударат сваког. Гледао сам у њега уз то кад је дрекнуо и каже, опсовао ми мајку српску, удри или ћу ја тебе ударати. Није само мене и овима али ја говорим за себе. Морао сам ударити, ударио сам једно тројицу, четворицу, имао сам палицу ону то ми је он рекао да узмем са стола, ударио сам једно тројицу, четворицу пошто сам знао неке и ударио сам једно тројицу, четворицу онако јачи способнији јер сам морао, псовао ми је мајку српску и рекао је да ће он мене поломити ако ја не будем био ударао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мирокија?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ту су они за столом један обадвојица, да ли један претреса, да ли гледају, само снима ко шта ради и галаме, псују, врисак, прете нама и тако је било и онда зовну друге, уђу, ми смо изашли напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте у истрази да вам је Мирокија бацио палицу и рекао удри па нешто псовао па да сте ви морали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Псовао мајку, рекао сам да ли Мирокијо, да ли Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај покојни Млађо да вам је и он тако нешто причао Јеремић?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Шта је мени причао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ви у истрази да вам је причао да су и њега терали да удари?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није само мене, све од нас који смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви сте морали да ударате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па како ко, познавали смо доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај Пиварски, шта је Пиварски био у односу на вас?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Шта је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте ли питали Регија који ми је сад овај да он мене тера да?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ма кога ћу питати, нисам смео се јавити, питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Реги ту са вама?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ма није Реги био нон стоп са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад буде јесте ли га питали како ко је мене сад терао, је ли ми он командант или ти? Ко је вама надређени Реги или тај Пиварски?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Реги је командир али се овај питао за све, чак шта више и своје било је случајева па ошамари свога са њим што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: И свога оног што је са њим ошамари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Пиварски?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је то било унутра, то кад сте улазили, кажете после тога сте распоређени унутра, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не, то кад су прелазили из оних мањих радионица у велику радионицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, ви сте тог првог дана дошли кад су већ били затворени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Они су били затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли кад по дану или?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: По дану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се то сад дешава да они прелазе, после колико времена од вашег доласка? Кад их то селе у ту велику?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам тачно, можда четири, пет сати после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одлучио сада да они иду у велику и због чега?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Викали су каже из унутра то Реги, викали су изнутра загушљиво да им је мука, да хоће воде, да нема ваздуха и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли било тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па вероватно да јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели то кад сте ушли?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесте кад су пролазили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било унутра, је ли могло да се дише?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па могло је да се дише али кад се дуже ту остане онда знате како је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се неки угушили?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, док сам ја био није било тога, није било мртвих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су се неки угушили?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било топло унутра?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да ли су били ту неки калорифери укључени?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам да ли су радили а знам да су горе на крову, да су на крову горе отворили оне пластика она што је било полукруг, кров па између састава овако радионица па је горе кров па су ваљда ту отварали горе да се испарава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отварао кров?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Е сад ко не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли их негде изводили одатле из школе?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па јесу, дошао «Q».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошао у односу на то кад ви долазите, кад су ови људи већ затворени па кад у односу на то?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда после два, три сата дошао и одвео је, извео је неког, нема га овде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Аган Лупић, милиционер што је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био унутра је ли?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је рекао да га изведе, да ли је ушао унутра, ко је, како?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Дошао је на врата и викао да тај и тај дође до врата и да изађе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам позвао, није неког од вас задужио да позове?
СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам да ли је коме, углавном знам да је ту дошао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви стојите, он не тражи од вас или од неког другог стражара?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам био ту близу, можда сам био једно 20 метара одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте да он виче, да тражи Агана?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја, да изађе тај и тај. Изашао је и одвезли су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам Аган је изашао?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је то захтевао, да ли је нешто показао, неко овлашћење неки папир или сам тако, јесте ли ви то могли да видите?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узео Агана и?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Одвео га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То сам чуо од Ивана да су отишли, да је Иван отишао са њим и да су га одвезли до Мемића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Ово што ви видите ту? Јесте ли видели да га ставља у нека кола? Нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам. Ако се не варам да је ја мислим да је «југо» био неко, да ли «југо» да је отишао и да је Иван, то ми је Иван рекао да је ишао и он са њим, са "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и он каже да је то било сутра да је ишао са "Q"?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је сутрадан било, то каже и Аган да су они те ноћи кад га је тог дана првог, кад га је овај "Q" извео, одвео га тамо у команду у град, да су преспавали те ноћи он и Ђура у Малом Зворнику код сведока "Q" и да су тек сутра ишли на линију и Иван каже да су сутра их возили, а првог дана да га је извео то што ви кажете и он то потврђује "Q". Јесте ли ви видели "Q" кад је дошао? Кад сте га видели, у моменту када је стигао или?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад је стигао до врата ових вањских врата, великих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кола јесте ли му видели, где је стављао кола?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај «југо»? А где сте ви били?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам пошто та су врата можда 10-ак метара до ћошка те радионице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дошао на она велика метална врата?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ту га звао на велика метална врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли га видели кад одлази са Аганом у кола?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни то?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам, већ смо ротирали, прошли с друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад га је извео одлази, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Одлази а то сам од Ивана чуо да је и он ишао са њим и да су га одвезли до Мемића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули да је одвезао још некога?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог Ђуру, да ли знате Ђуру, Алију Ђулића, радио у Глиници, Ђуро?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда га знам из виђења али не знам, ја мислим да је само овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте причали у истрази шта се то причало везано за то Аганово извођење. Јесте ли сазнали зашто је Аган изведен?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па причало се да је њега извео и одвели и пустили зато што је он сакупио ваљда њих све и да су предали оружје и да је он издао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издао кога?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да, своје Муслимане, своје рођаке, фамилију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је заробио те Муслимане?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То не знам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли су то били цивили или неки људи?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Причало се да их је довезла полиција војна и цивилна и војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту да их је довезла? Ви кад сте дошли они су већ довезени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били ту неки камиони, аутобуси кад ви долазите? Не? Шта се још дешавало, да ли је неко изводио те људе, одводио негде те затворенике? Сад не причамо више о Агану?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда су излазили тамо на другу страну према школи, а на ову овамо страну није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису их одводили?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Молим? Нису на ову страну изводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су их одводили негде па да неке враћају, неке не враћају итд?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То је оно прича се а да ли је тачно, да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли их ту нешто испитивали, саслушавали ту пред вама унутра или у тој просторији?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То кратко сам и био док су они пролазили то онако свако пита одакле си, ће радиш, шта ради они крај клупа, шта имаш код себе, вади, ово и оно, јеси ли предао све и так, а можда је у другим смјенама, можда је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било повређених ту?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од те туче, од тога?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Док су пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били неки лекари да им укажу помоћ?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад сам ја био нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било таквих идеја да се позове неки лекар да се укаже помоћ тим људима?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па Драган је са њима некад прича и он са њима шта причају то не знам, говорили су дај да идемо одавде, да се то реши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реги?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да, а шта је он с ким и где радио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли Регију коме да се обрати, коме да се обрати Реги?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Шта сам ја рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, не морате ви лично, стражари који сте ту видели да се ови туку, да и вама чак наређују да их тучете? Шта каже Реги коме ће се обратити?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Говорили смо му, у ствари ја сам му говорио дај види одавде да се склонимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и шта каже?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Каже ништа не знамо види шта се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ништа не знам види шта се ради, малтене хоће рећи да им не сме ни да се обрати како треба јер то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме не сме да се обрати?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Пиварском и овим његовим људима, то је само вриска, псује мајку што нису ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била идеја неком другом да се обрати а не Пиварском, неком другом да се обрати?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Он је са њима ту. Он је њима командовао свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Пиварски?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ма ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули пуцњеве неке унутра да је неко убијен из ватреног оружја?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није, кад сам ја био није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад ви нисте били јесте ли чули да је тако било нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да ли је било, да ли није, причају да није, а неко виче пуцњава, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од страже?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не, не прича се онако, чула се каже пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од страже?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: А од страже нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога чујете, од страже или од?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То у селу се прича кад је била пуцњава око школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви у школи и око школе па не знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не, не, ја сам рекао кад сам ја био на стражи није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате некога да је био на стражи да је било?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки такав који зна у његовој смени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Каже овај сведок Гојкић Мехмедалија којег га је Чађа одвео каже да је ту било пуно људи који су се погушили у школи, да су лешеви били ту?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су провалили у ту мању просторију где је била вода и неко црево па се та просторија поплавила, јесте ли видели то да је била маса људи, само једна чесма, да су људи с пода пили воду?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Како кад причају да су имали црево, воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је укључено грејање, видите како он то описује, јесте ли видели то да није могло уопште да се дише и да су се људи погушили?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Било им је црево укључено у воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да су се људи погушили, да неки леже доле?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Гојкић Мехмедалија, звани Куја да је вас препознао на вратима каже, да је била ту нека клупа да сте ви ту седели повремено, да су ту каже предавали ствари, то је ово што ви причате, новац и то све? Па да ли се то поклапа са вашом изјавом ово што он каже?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То је са изјавом што сам ја рекао да су били Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај део први не знате његове изјаве?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су се људи погушили то нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад су се погушили? Тад није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да су тражили да предају оружје, је ли било тога, њима да су тражили, да су прозивали виђеније људе који су имали продавнице, били мало имућнији, да су тражили где је оружје, да су их изводили да иду кући да траже оружје да предају итд?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја нисам, у мом присуству није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је тако било да им траже оружје?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Они су нудили оружје, па то је могуће да су ови Пиварском и овим његовим људима, а ја не знам да је ко од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас не питам само одређено за стражаре него за све те људе који су ту задужени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Са њима ко зна шта су радили, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нам реците шта знате, ви сте били на стражи?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад сам ја, није то само један улаз и један излаз, ја сам био с оне стране до реке Оче, тамо није излазио, нико никог није изводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да неко се ухватио за кабал од струје намерно па да га је струја продрмала?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Чуо сам да је неко покушао да се за кабал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви тад били у смени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И штаје било с тим човеком?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да су га убили из оружја?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јесте ли чули да су одатле одвожени неки лешеви, овај сведок «М» о томе сведочи да је долазио ту да скупља неке

лешеве и прво вече и после, у више наврата са неким «тамићем», његовим камионом?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја сам га виђао али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из комуналног?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам видео да је товарено и да је било лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је долазио ту?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не, не, ту је био, долазио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад сам га видео? Откуд знам кад сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете само сте били два пута у смени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први дан до поноћи, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И други пут кад су одлазили кад сте их пратили?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже први дан увече дошао ту, било лешева, погушили се каже људи, дошао одвезао лешеве. А како сте га ви видели у којој ситуацији?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја га нисам видео да вози и да је одвозио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао кад сте га видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Био је ту камион неки плави камион је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то онај из Глинице онај «тамић»?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам. Био је ту, е шта је да није можда после а ја нисам видео да је било уопште да је неко некога утоварио и да га је одвезао мртве или било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да га нисте видели нити «тамић», а сад кажете да сте га видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овог «М»?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Био је он са «тамићем».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији то нисте рекли.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Брану Грујића?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте ту у Хашкој изјави причали да сте били присутни кад је он рекао да ће бити пребачени у размену, да не брину, да буду ту добри итд., да ће бити размењени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не. То је пренео, ја мислим да је Реги пренео поруку од Бране Грујића а ја га нисам видео да је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то поручио Брано Регију?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, Реги је дошао и рекао да треба да иду у размену, да не праве проблема и ексцеса било шта да ће ићи у размену а Брану нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хашким истражитељима сте рекли да сте видели Брану и сведока "Q" испред школе?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: "Q" је долазио тад кад сам рекао малоприје, а Брано није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није, само је пренео, Реги је пренео ту поруку шта је рекао Брана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Реги, рекли сте у истрази речено је да ће ићи у размену, да је Брана рекао да ће ићи?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да је Брано рекао, али Регију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Брано био у то време па да он каже да ће ићи у размену?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не зна, нешто је био у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја, у општини је био неки да ли председник општине, да ли шта је било тад ко зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какве везе има председник општине са заробљеницима по вама, по вашем мишљењу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: А ко би могао други да нешто прича, ћу им ја нешто обећавати, причати кад немам, не контактирам ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, откуд Брано, да ли вам је то нешто чудно или вам је то логично?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па он је био у општини неко и нешто, шта је био председник општине или начелник, откуд знам шта је, како је се звало у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војска чува те људе, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Војска, паравојска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска и паравојска? А Брано им каже да иду у размену, па како то?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Тако је пренео Реги да је Брано рекао да они иду у размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам сад предочити исказ Чађе овај ваш колега из смене, је ли тако, Регијев вод и он каже, он каже да је видео Брану један дан, каже овако, каже Чађо, каже у његовој другој смени негде пред мрак дошао Брано Грујић, чини му се да је био сам. Ушао је на улаз од школе.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: А од школе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јер су велика врата била на улазу затворена, обратио се затвореницима, донео чак и неке хране, рекао им да се стрпе да ће бити размењени и каже кратко је био и отишао и више га ту није виђао. Да ли вам је причао Чађо?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја сам био са друге стране радионице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли вам причао Чађо ово да је видео Брану?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није ми причао нити сам га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Гојкић овог Кују рекосте је ли знате или не знате, овај Мехмедалија портир из Глинице?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па вероватно сам га знао и можда бих га познао јер то прича Иван да је радио и да су они радили ваљда у грађевинској па да је он отишао у портуре а грађевинска има радионица, била је близу где сам ја радио, вероватно га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што га је Чађо одвео тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па спасио га, одвео га тамо, пустио га.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није ми рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате? Добро. Да ли знате неког председника месне заједнице Клица Нурија Јашаревић који је ту био исто затворен?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви уопште чули да је ту неко долазио осим тога што кажете, Реги је поручио да иду у размену, јесте ли чули да је долазио ту нека делегација било војна, било цивилна, неко ко је изнад можда тих људи који су ту на стражи вас или те паравојске што ви кажете?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате да је тако неко био?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви обезбеђивали и пекару и хладњачу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? У вашој Хашкој изјави стоји да је у хладњачи каже био неки амонијак па сте морали и то да чувате да се ваљда ти вентили не би отварали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда су други неки били доле, амонијак то је хладњача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате за то?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Знам да је амонијак то, да је отрован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте били у три смене.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Хашким истражитељима сте то рекли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете? Рекли сте да сте чули да је нешто раније тог дана пре вашег доласка камионом доведен извештај број нових заробљеника, кажете неких 50 до 70 из Ђулића, Лупа и Клиса, а да их нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Накнадно довукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико још?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико још накнадно, је ли то 50 до 70?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, не бих могао рећи број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ону већу групу па онда ове накнадно?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били кад су ти накнадни доведени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде нам о томе испричајте?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па исто како су излазили улазили су на она врата велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С оне реке где сте ви дежурали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Од реке да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле излазе из чега, чиме су их довели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То је било тамо заклоњено од пута са друге бочне стране радионице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из којег је то правца?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па правац од хладњаче отуда, од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су то људи из Ђулића, из Лупа, из Клиса?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па познао сам како се звао ја мислим Лолић, фудбалер играо код нас у Каракају играо фудбал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то онај Ибра?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам како му је име, ја мислим да је он био кондуктер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли причали с њим, да ли вам је рекао нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не верујем, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте по томе закључили да су одатле, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то да њих накнадно, ко је њих довезао?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па вероватно аутобус, камион, не знам, нисам видео с ове стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али видели сте да их довозе?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да су дошли, улазе на она врата велика од реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су их ставили?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели то кад су спаљивали документа што причате малопре?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам видео, то је било, то је унутра било, неко је викао изгоресмо, пале документе и онда су их пребацили из тих мањих у ту велику, то сам испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте узели ви неке паре, неких 100 марака, 200 колико?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ту је паре однео Пиварски, то је било како су они избацивали кроз отвор крај врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оних великих врата?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да крај тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вани избацују?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Избацивали вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Био је неки ко кофер, био је неки цегер где су бацали сатове и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: И то је Пиварски и не знам који је од њих још један узели су и однели цегер и тај кофер и онако је бацио да се попије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За вас стражу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви колико сте узели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, можда колико је бацио он можда ту не знам ни ја 50, 100 колико је било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и други неки узели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Било је онде не знам ко је се задесио ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је узео неко сат?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Је л' узео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сат неки?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Могуће да су узели, не знам, јер како су затварали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај «Уљез» покојни да је он узео један сат?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била једна ситуација или више таквих ситуација кад је Пиварски то све скупљао?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад је он узео тад и однео је. Да није после коме још шта давао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај оштећени преживали да сту ту паре пливале каже по тој води ту, да су они све то морали да избацују у тој малој просторији?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То је унутра било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то Пиварски бележио то кад сте рекли да је рекао да их тучете јер као како би они вас могли, шта вам је он то причао да ли можете да се сетите тога? Како би они вас тукли да су на вашем месту?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Удри, шта гледаш, псује мајку српску, ако устанем ја ћу вас поломити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислећи на вас?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Рекао сам морао сам, ударио сам једно тројицу, четворицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он нешто записивао ту, нешто сте о томе говорили да је нешто он бележио ту док је седео ту за тим столом нешто записивао?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: За столом је седео даље од нас, откуд знам шта је писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о том одласку сад како долази до тога и кад ви сазнајете да они треба да оду, јесте ли ви били у смени или сте накнадно позвани, како?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја сам био то јутро у смени кад су они требали да иду, још су се аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад ви сазнајете да они треба да иду?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па ујутру, каже треба да иду у Пилицу на размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Реги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пилицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: У Пилицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се то у Пилици размењује, каква је то размена у Пилици?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Дошли су аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Дрине транс, било је ја мислим једно четири, пет аутобуса, био је дупли и онако они обични аутобуси, поседали су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дошао и Реги?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Реги дошао, каже иде у Пилицу, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Био је, е сад он је отишао тамо одати тамо овамо како се напуни аутобус, паркира се и ишло се према, кренуло се у колони према Пилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко руководи том акцијом извођења људи из школе, укрцавање у аутобусе, ко то сад обезбеђује, ко је ту надлежан?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Била је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли исти они од пре или нови?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Било је полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилне?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да, било је цивилне полиције, било је двоја кола ја мислим да су ишла, једна напред, једна позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она службена?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали ротацију?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих цивилних полицајаца?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Двоја кола су била, сад колико је било унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали неког од њих? Ви сте ишли с људима, је ли тако у Пилице?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесу били су у аутобусу, трећи аутобус, други или трећи аутобус не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама рекао да уђете у аутобус и да идете?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То је било речено да се један или двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко каже?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Откуд знам који је милиционер, шта је био, ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милиционер вам је рекао да уђете у аутобус или неко од стражара или ко?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ко ће знати у тој гужви ко је шта рекао, не сећам се ко је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви кад сте ушли у аутобус?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Попуњена су била седишта, ушли у аутобус како који, кад су ушли сви кренуло се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим вас и возача има ли још неког и заробљеника има ли још неког?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сигурни? Је ли био неки полицајац с вама?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, није, ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у Хагу да је био један од људи из јединице Пиварског с вама кад сте ви пратили овим истражитељима? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не сећам се да сам рекао да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Не да ли се сећате да је био?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не сећам се да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви само спроводите те затворенике и овај воз?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја, јер није било никаквих проблема кад су, кад је речено да иду у размену било је мирно, није ништа било у аутобусу, никаквих проблема није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је још неки стражар ушао у неки други аутобус?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па вероватно, не могу ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти полицајци са тих двоја кола, да ли је неко ушао?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Један је напријед ауто, једно позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки полицајац да је ушао у аутобус да ви знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви видели да ли су сви људи изашли из сале, из радионице? Јесте ли улазили у радионицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није, како се напунио да ли сам био у другом или у трећем аутобусу не знам, напуни аутобус, ја сам ту био и нисам више ни мрдао нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једна та тура људи одвежена заједно с вама у тим аутобусима? Јесте ли сви одједном кренули?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па ја мислим да колико је могло стати, не знам ни ја, било је једно четири, пет аутобуса, било је дуплих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се вратили још аутобуси по неке људе после?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам. Ја кад сам отишао и у Пилице кад су изашли ја и шофер смо се вратили у Каракај, он је отишао у Дрину транс, ја сам отишао кући. Ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ваша кућа удаљена од школе?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па можда од школе кад се иде можда једно 800 метара, километар тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви нисте ушли у радионицу да видите јесу ли сви ти људи отишли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад сам се враћао уопште? Нисам ишао уопште тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате је ли остало ту неких људи, живих, лешева?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Јесте ли чули да су остали лешеви неки ту?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су ови људи напустили? Нисте чули?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам, јер нисам ни кретао нити сам се задржавао ту, отишо сам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Јосипа Аћимовића покојног, војног полицајца, је ли био тај дан кад су одлазили ови?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих дана јесте ли га виђали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја, у те моје смене нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко руководи тим полицајцима који су ту при одласку, ко је њима ту надређен, ко је њима ту шеф? Ко је испред њих био?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Откуд знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што прате с вама у Пилицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То је ауто ишло напред и ауто позади, откуд ћу ја знати ко је и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иде ли неко од ових које сте помињали по надимцима с вама до Пилице?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не сећам се да је ко је ишао у други аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неким колима цивилним?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао неко од ових?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јер сам био у аутобусу и не знам и доле и одоздо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте тамо да је био Пиварски доле у Пилици, јесте ли видели кад је он кренуо?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам видео кад је кренуо, били су доле кад смо дошли, били су неки људи у СМБ униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пилици?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да и како аутобус дође истовари, они су излазили и ишли у онај дом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме ви њих предајете те затворене?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Откуд знам ми смо били трећи аутобус, стане аутобус отвори врата они излазе људи у СМБ униформама су стајали и они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у маскирним него ово ко ви исто?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: СМБ униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, исте униформе као што сте ви имали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да и у том правцу према Дому тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо она врата да уђу, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Са улице главне крећу тамо има пут и нисам тамо ни ишао, био сам код аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте видели од ових које сте знали већ из школе да је ту дошао?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Пиварског кога сте још видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, не сећам се кога сам видео јер није ме ни интересовало, интересовало ме је само да идем што прије одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте био Пиварски, био Мрки, био Мирокијо?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То ја сам рекао који су све ту били који су по надимцима ко је то кад сам набрајао а да су ту били ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте кад су стигли аутобуси у Пилицу, причамо сад о Полици, не о школи да су они ту, а да Целата нисте видели, питао вас судија за Целата, ко је тај Целат?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Целат то је из Тршића онај, али нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте – «тада нисам видео Целата, али је био Пиварски, Мрки и Мирокијо, било их је још али не знам имена ни надимке».

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за тог Целата да ли ту долази? Да ли је долазио у школу? Ко је био тај човек?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Знам га ја да је из Тршића, а не знам да је и он био у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је војник, цивил, полицајац, шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивил је био?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Цивил је он, не знам да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га нисте видели, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред истражитељима сте рекли и тако стоји у изјави о којој сам вас сад питала да су на тај дан кад су ови ишли у Пилицу у зграду школе дошао Брано Грујић и лично се обратио заробљеницима, саопштио да ће бити размењени, то је оно што се десило и да у том случају неће трпети никакве последице. Онда сте причали ово што сад потврђујете, сад кажете да то није тачно ова реченица?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да је Брано био? Ја Брану уопште нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је неко можда причао, ви сте рекли дошао је, не каже да сте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не, нисам ја рекао да је дошао, ја сам у првој оној изјави рекао да је Реги рекао, рекао је Брано да ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то сте први пут данас рекли да је Реги рекао, рекли сте само речено је нисте рекли да је Реги, то данас кажете.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па речено је да ће он ићи, а ко је рекао коме, рекао ми Реги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте и у истрази да је у пратњи ових аутобуса био овај цивилни ауто цивилне полиције са ротацијом а да су били и припадници војне полиције позади?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Два аута је било полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ови су имали беле опасаче ови из војне полиције а ови цивилни су имали СМБ, ове плаве униформе?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па ја плави били јесу, полиција плава била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте за војну полицију, сад вас питам ко је био, знате ли неког припадника војне полиције у то време? Ко је у то време представљао војну полицију у Зворнику у том јуну месецу кад је био тај догађај у школи?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нису они ни долазили ту кад сам ја био војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови други сведоци су их видели а ви не знате, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Могуће да су их видели, можда он није у том времену кад сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А јесте ли чули да су долазили?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад су одлазили нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Осим овога "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви припадали неком батаљону? Да ли знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам ја био сам у тој у Каракају у чети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каракајска чета?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома је припадала чета, којој већој формацији?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па онде ваљда то у Каракају, у бригади оној што је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је командовао том бригадом?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Неки чуо сам да је Благојевић, а да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте рекли не знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам имена. Да сам контактирао са њим нисам нити га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неког Готовца Драгана?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Знам адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Кад јеј он био? Да ли је он био неки ту командант нечега?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Код нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Неког батаљона, нечег?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам батаљона али у Каракају није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају није?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није био нама никакав старешина, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неког Мику Галића?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Мику Галића знам из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овај Чаруга ви сте иста чета, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже овај Готовац био командант II батаљона који је имао седиште у Дрињачи?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Могуће, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кажете није, а сад кажете могуће?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: У Каракају није био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у Каракају, батаљон II са седиштем у Дрињачи?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Вероватно да је био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже видео Јосипа Аћимовића, каже Јосип Аћимовић је био ту тог дана, Чаруга каже да је ту била и војна полиција напољу, јер то каже зна по белим опасачима, ви их нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне полицајце? А јесте ли чули за неког Слона да га зову?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Био је неки, неки је био крупан, неки баш надимак тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког Бошка Стојановића из вашег места?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Бошко комшија, погинуо и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Ко је он био, јесте ли га виђали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ту мештанин био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана јесте ли га виђали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био с вама у чети?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па сви смо ми били оно на почетку ту као заједно на тој линији горе разграничења само по различитим сменама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направићемо паузу па ћемо још питања. Ајде, направићемо паузу мало да се, ви сте касније а ми смо од јутрос.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 25 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес НАСТАВИ након паузе у 13:25 часова.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА ВИДОВИЋ ДРАГАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би с тим Бошком, шта рекосте да знате о овом Бошку?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да, из Каракаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то знам и ја. Има ли нешто више што ви знате а да ја не знам?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Знам да је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То и ја знам исто.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли шта је радио у то време? Људи причају да је био у Пилици тамо, неки сведок нам каже да је водио људе који су убили у Гериној кланици? Да ли знате чији је он био војно, јесте ли чули за тако нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам да је водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули то ништа?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање да су неки људи ту тражени из школе техничке да буду вођени негде?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Док сам ја био не знам, нити сам видео да је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте још питање чули, не морате одмах да негирате, можда сте и чули. Ево каже један сведок овде да му је причао један тадашњи затвореник школе који је касније страдао да је дошао неки «тамић» и каже да је купио неке момке за размену, да су ушли ови да су тражили да се воде на размену неких 30-ак људи и да су их ставили у «тамић» и да су их онда одвезли на железничку станицу у Каракају, да су их тамо све убили аутоматом, да је овај преживео и да је он све то после причао тај преживели који је касније настрадао?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да је у железничкој станици у Каракају било неко убиство?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није, чуо сам за ту клаоницу која је сад тренутно моје власништво кад сам ја, да ли сам био на контроли у Београду долазили, месар ми је рекао да су долазили неки снимали нешто, показивао им неко куд је и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То прошле године што су били на увиђају?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ваша сазнања из тог периода за кланицу то нам испричајте, у Каракају?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А да ли знате оптужене Брану Грујића?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Знам Брану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог другог оптуженог Поповића, алијас Павловић Марко у то време? Можете да погледате човека, јесте ли га видели некад? Јесте ли чули за Марка Павловића?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули ко је био тај човек, коју је он имао функцију?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, чуо сам да је био неки Марко Павловић ту у команди то се причало нешто, а контактирао нисам нити знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команди, у каквој команди?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па шта је било тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било тад?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Та бригада, шта, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто да знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: О њему, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још знате из команде у то време, војне команде, рекли сте за тог Благојевића?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја, то сам исто чуо да је био он неки командант, да је био командант, а ни њега не знам лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли говоримо о истом периоду или?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли говоримо о истом периоду обојица команданти, шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Рекли сте овај је био командант у команди, а кажете Благојевић је исто био командант кажете у бригади Павловић, а шта је Благојевић? Питала сам вас у чему, ви кажете те бригаде?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Радио у команди, чуо сам за овога да је радио у команди, а шта је био, шта је радио не знам коју је функцију имао шта је имао то, а за онога Благојевића сам чуо да је командант био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Готовца шта сте чули?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Готовца исто знам, знам да је био, а ће и шта је био онако место и где не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду кад је школа то вас питам?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко митраљеско гнездо унутра?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Шта било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митраљеско гнездо у радионици?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: У школи није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај ваш Иван што је био каже видео.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Иван било митраљеско гнездо, каже и Чађо.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда они видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли улазили ви унутра?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Улазио сам кад сам оно причао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте оно морали да тучете?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели на галерији ништа?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули да су ови људи убијени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Остали су у Пилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да добро остали у Пилици, јесте ли чули да су убијени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Шта је било са њих, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су убијени то вас питам?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Убијени не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате или не знате да сте чули?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Шта не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли сте чули или не знате да су убијени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам да су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чули?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда кад је почело оно испитивање и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то почело испитивање, на које испитивање мислите?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Оно Хашки они истражитељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам то рекао, Хашки истражитељи? Од кога сте чули?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад су испитивали, каже побијени, сви су побијени, где су нестали, шта, како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте чули да су побијени, од истражитеља?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су то знали а ви нисте знали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Од њих сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њих сте чули?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто око ове воде и то каже имали су црево и тако па ако можете нешто ближе о томе да кажете? Да ли сте ви то видели па како је то изгледало и у којој просторији је то било?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Реги је рекао да је спроведено црево, да имају воду унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А одакле је спроведено црево?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, вероватно где би могла бити вода, онда не иде на зиду, на чесми или у WC-у или не иде, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, унутра из објекта?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли нешто о томе да ли се та вода на то црево могла зауставити, да ли је била чесма?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПУНОМОЋНИК МИЛЕНА ВАСИЋ: Рекли сте да је Пиварски покупио те драгоцености, сатове, новац, да сте ви узели, да ли вам је познато је л' он то однео негде?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јесте однео.

ПУНОМОЋНИК МИЛЕНА ВАСИЋ: А где?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, однео је иза зграде, ове радионице, иза ћошка тамо према улици, према главном путу.

ПУНОМОЋНИК МИЛЕНА ВАСИЋ: А возачи «Дрина транс» да ли знате возача који је возио аутобус у коме сте ви били или неког од других возача?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам, не сећам се.

ПУНОМОЋНИК МИЛЕНА ВАСИЋ: Да ли се сећате је л' Араповић Иван тукао затворенике, јесу ли и њега терали да туче затворенике?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Највероватније да нисмо били заједно јер уђи, изађи и то, а да је био са мном ја се не сећам да је он био.

ПУНОМОЋНИК МИЛЕНА ВАСИЋ: Је л' он био у пратњи аутобуса, је л' он ушао у аутобус?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја сам био у једном аутобусу, ја мислим да није.

ПУНОМОЋНИК МИЛЕНА ВАСИЋ: Мислите да није? Ово што је причао кажете да сте од њега сазнали да је Аган да је двојицу Муслимана он одвео заједно са сведоком "Q", је л' вам рекао је л' дошао неко са сведоком "Q" по ту двојицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Са сведоком "Q" је тако ми је причао да га је одвезао Агана Лупића до Меммића.

ПУНОМОЋНИК МИЛЕНА ВАСИЋ: А је ли дошао неко са сведоком "Q"?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Мени није причао.

ПУНОМОЋНИК МИЛЕНА ВАСИЋ: Није вам причао?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није.

ПУНОМОЋНИК МИЛЕНА ВАСИЋ: Ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините само нешто. Каже сведок "Q" кад је био овде и сведочио да се вама јавио, каже да је послат из штаба да преузме овог Агана и каже да ли ви или неки други стражар га је извео и каже да је ту видео да је унутра застрашујуће топло, да излази пара малтене као пароброд, све се димило и каже да сте му ви рекли да је ту много људи затворено, да су стравични услови, да треба пренети у штаб, да треба још неко обезбеђење јер је вас свега 20-ак. Да ли се сећате ви тог разговора са "Q"?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да је "Q" рекао, мени се обратио да је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сад што сам вам прочитала?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Није тачно, није уопште контактирао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било унутра тако да је се све димило колика је пара била од врућине? Није он једини који то каже.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам ја углавном је Регији рекао да је дошао до сазнања да је тамо загушљиво и да су почели да пале документа и он је рекао а овај "Q" ништа није контактирао уопште са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он лично каже да је била стравична пара, да је он то лично осетио кад су отворана врата, јесте ли ви осетили тад?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ако је осетио то је друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте осетили?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам ја ни близу њега био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него унутра у сали, унутра кад су се врата отворила? Каже чим су се врата отворила да га је та пара?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда пара, задах онај отуд њега, он је био ту, ја нисам био уз њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви први пут ушли у радионицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Први пут кад су из оне просторије прелазили у ону велику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било пре него што је дошао "Q" или после? Рекли сте он је дошао након пар сати и извео Агана? Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Он је касније дошао и одвео овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он тад осети пару, а ви пре тога не осетите?
Како је то логично?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Кад су дошли ови не знам колико је у
распону времена, сати између тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Можда је дошло, загушило се још више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви кад сте ушли није било?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било кад сте ви ушли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Шта није било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Загушљиво?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Загушљиво, па јес било, рекао сам и ја
да је било загушљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок "Q" кад је дошао то кад сте ви ту да
је видео два леша људи у цивилу да леже ту испред школе?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Испред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Школе?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: На оном дјелу гдје смо ми били где су
та врата није истина, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мислите да су била два леша да ви не бисте то
знали, је ли? Је ли могло да се деси да ви не знате да има та два леша чак
и на другој страни, ваљда би неко рекао ено два леша тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: На другој страни ја нисам био са друге
стране с другог улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе има с које стране ако се виде два
леша, је ли могуће да ви не знате ако има негде лешеви да леже?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нико ми није рекао да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није ништа рекао?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нико ми није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он да је цео Зворник знао након 15 дана да
су ти ови људи побијени, да су сви то причали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Он каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само он, кажу и људи из Пилице, Драган
Машановић. Знате ли њега? Он каже да је присуствовао убијању у
Гериној кланици?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Могуће, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас о знању, не могуће да ли је он био, то
је његова изјава где је он био, него питам вас о сазнању да су људи, ви
кажете од Хашких истражитеља сазнајете да су људи убијени?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да су сви они кажу побијени, тако је
речено кад су питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам од кога сте сазнали, ви кажете од истражитеља?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Ви сте међу стражарима око школе због тога да они не провале и изађу напоље, је л' тако сте рекли?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А када, је ли било покушаја да неко изађе из радионице?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Онде где сам ја био није.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А где нисте били јесте ли чули нешто од некога?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисам.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А да ли је, сад је председавајућа већа помињала пару која је излазила, односно о којој је говорио сведок "Q" да ли је можда неко укључивао калорифере у радионици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо то.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Када сте, ко вама, да ли затвореници знају зашто ће бити пребачени у Пилицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да ли?

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Да ли они знају, ово је вама, разуме се да вама Реги каже да ће они бити пребачени у Пилицу због размене, а да ли неко обавештава те затворенике, да ли они знају нешто о томе?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То што је мени Реги пренео да је рекао Брано Грујић да ће сви бити размењени, то ми је Реги рекао.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Да, да. Да ли ви или Реги или неко каже заробљеницима нешто од тога?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам можда је Реги рекао можда на оном улазу тамо од школе.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Па јесте ли присутни ту кад неко каже заробљеницима сада излазите, ви кажете у свом исказу да они мирно излазе из радионице, ви стојите са стране?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Вероватно да им је неко рекао да иду у размену а ко би могао им рећи него да ли од ових.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А ви нисте чули и не знате о томе?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ја сам чуо од Регије.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми ви кад обезбеђујете да ли то радите, плашите се да они не провале на пример, а сада кад иду

у аутобусе је л' не постоји опасност, ви кажете стојите са стране, а они иду према аутобусима?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Нема неког посебног обезбеђења?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па било је те милиције, било је.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Кажете да сте у аутобусу само ви поред возача.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Па је л' не постоји опасност да они?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Јер су они рекли да иду у размену и према томе они су с том намером ишли да иду у размену да се буне или нешто.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Ако иду у размену а зашто иду у Пилицу у тај дом?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: То ја не знам.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам је л' ви, рекли сте познајете оптуженог Грујића, како га познајете?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па знам га да је био пекар, имао је пекару, знам да је био инспектор и да је у општини шта је био не знам на ком положају, на којој функцији.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли га виђали после овог догађаја?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: После овог нисам.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Нисте га никада видели после?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не верујем, нисам колико се сећам.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А његову породицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Виђам му брата, оног конобара, виђам оног.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Од сад од кад је почело суђење је ли? Имате ли неки контакт?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не, не. Одувијек, знам му брата и виђао сам га нон стоп Лазу.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А од кад је почело суђење?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Био у ствари код њега сам био прије можда 15-ак дана, 10, 15 дана код Лазе.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли причали о суђењу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисмо, дошли смо на врућу јагњетину.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А око чега?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: На врућу јагњетину, он држи и кафану, пече, био сам са неким Драгом из Високог.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А да ли он зна да сте ви сведок?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не верујем.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Нисте помињали уопште? Нисте о томе уопште ни разговарали?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми рекли сте мало пре да сте купили Герину клаоницу?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Да.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Да ли вам је рекао нешто о томе колико је ту људи убијено у тој клаоници?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па причано је на телевизији, на телевизији се причало.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Није се баш на телевизији причало.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Спомињана је Герина клаоница.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Али у Каракају ту, да ли се помињало ту, је ли вам неко рекао, ви кажете купујете Герину клаоницу, они кажу, је ли вам неко помињао, јесте ли причали о томе колико је људи ту побијено?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Нисмо причали јер клаоница је на мојој земљи, мог оца покојног они су, мој отац је набављао стоку за њега и радили и он ми је остао дужан негде 70.000-80.000 марака и после кад је завршено све нашли смо се ја и брат и тај Геро и отац мене, нашли се и договорили се и завршили око те клаонице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није то питање како сте ви, стварно то нам није занимљиво. Да ли знате да су тада стотине лешева биле на Гериној клаоници у јуну месецу и у мају месецу 1992. године? Имамо сведоке који потврђују да су то видели тамо лешеве на гомили на камари како леже? Јесте ли чули за тако нешто то вас питамо, разумете? Јесте ли чули за тако нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Па прича се а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то ми реците шта се прича, какви су то лешеве, ко убија те људе?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Имате још питања?

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Нисте питали некога о томе, да ли вам је то нормално?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Што ми је то интересантно да питам? Што? Због чега?

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Није вам интересантно?

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Што да питам, ја купујем, моја је земља, ја сам то купио што ћу ја питати нешто.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Да ли има лешева нема везе.

СВЕДОК ДРАГАН ВИДОВИЋ: Ваљда сам гледао да нема није ништа.

ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Прегледали сте да случајно нема лешева? Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања имате? Немате? Нико нема више питања. Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да више нема питања.

То је све што имам да изјавим.

Слободни сте можете да идете.

За сутра смо добили информацију од Основног суда у Зворнику да су позвани сведоци Стевановић Душан и Делић Владо преминули па ћемо прочитати њихове изјаве на основу члана 337 ЗКП-а сутра, а уместо њих двојице биће саслушан сведок Павловић Драган и већ предвиђени сведок Коста Пејић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а наставак заказује за:

19. мај 2009. године, с почетком у 09:30 часова.

Довршено.

**ЗАПИСНИЧАР
СУДИЈА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-